

ตำราทั้งเต็ก แลตำรากวีนิ

ของพระสงฆ์อันมีนิกาย

หุ้มแพร พระโสภณอักษรกิจ (เล็ก สมิตะสิริ)

พิมพ์ที่มูลเกล้า ๆ ถวายสนองพระเดชพระคุณ

ในารพระบรมศพ

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ

พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ครบศตมาหะ

ฉวนที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๖๘

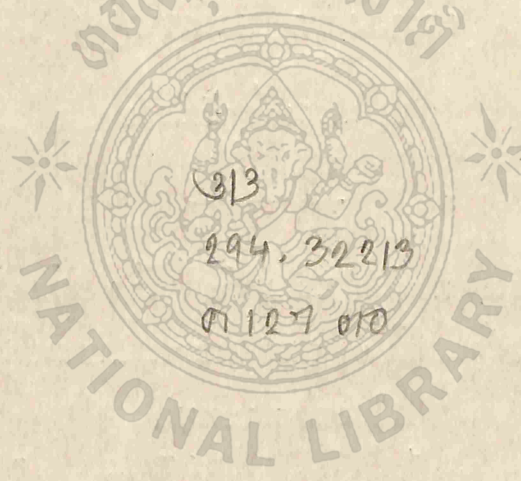
พิมพ์ที่โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

พระครูคณานัมสมณาจารย์ (บ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

๒๑๓

๒๔๔.๓๒๒๑๓

๐๑ ๑๒๗ ๐๑๐

พระบรมรูป

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
เมื่อยังทรงดำรงตำแหน่งสมเด็จพระยุพราช

คำอธิบาย

ตำราวงเต็กซึ่งพิมพ์ในสมุดเล่มนี้ พระครูคณานัมสมาจารย์ (ป๋) วัดมณฑลสมาคม กับหลวงอานันท์สังฆการ (หงวน เหวียงตัน) ได้ช่วยกันเรียบเรียงขึ้นไว้ ครั้นทราบว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานคำสวดกงเต็กมาให้พิมพ์แจกในงานพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ครบขุณยาสมาวาร ก็มีความยินดีส่งต้นฉบับหนังสือตำราวงเต็กนี้มายังหอพระสมุดสำหรับพระนครให้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พิมพ์ในงานพระบรมศพครบศตมาหะ แลพระโสภณอักษรกิจ รับผิดชอบพระเดชพระคุณพิมพ์ทูลเกล้าฯ ถวายเหมือนต้นหลัง

ทั้งในหอพระสมุดฯ ยังมีตำรากฐิณของพระสังฆอานันนิทายอยู่อีกอย่างหนึ่ง เห็นว่าควรจะพิมพ์ไว้กับตำราวงเต็กด้วยได้ จึงได้จัดพิมพ์ไว้ข้างตอนท้ายอีกส่วนหนึ่ง

๑๕

สารบัญ

๑	คำราพิงค์งเต็ก	หน้า ๑
๒	พิธิชมนมเทพคา	๔
๓	พิธิชักธงประกาศ	๗
๔	พิธิเชิญวิญญาน	๘
๕	พิธิเจริญพระพุทธรูป	๑๐
๖	พิธิประกาศสวดพระพุทธรูป	๑๑
๗	คำสวดพระพุทธรูป	๑๔
๘	พิธิปลุกพระนางเวียนเทียน	๑๘
๙	พิธิสังเวย	๑๙
๑๐	พิธิประชุม (กิ่งทอง)	๒๔
๑๑	พิธิข้ามสะพาน	๒๘
๑๒	พิธิลอยกระทง	๓๒
๑๓	พิธิ (ตราขันธ์) ถวายเข้าสังฆ	๓๓
๑๔	พิธิทรงกระพาด	๓๕
๑๕	พิธิเผาศรีเครื่องกระพาด	๔๔
๑๖	ว่าด้วยรายการแลเครื่องใช้ในพิธิทำงเต็ก	๕๑
๑๗	ว่าด้วยพิธิทำงเต็กครบ ๕๐ วัน	๕๒
๑๘	ว่าด้วยพิธิทำงเต็กครบ ๑๐๐ วัน	๕๒
๑๙	ว่าด้วยพิธิกฐินของพระสงฆ์อันมีนิกาย	๕๓

ตำราทำพิธีกึ่งเต็ก

ของพระสงฆ์อาณานิิกาย

บ้กนจะไ้กล่าวต้นเหตุที่เกดการพ้กึ่งเต็ก ตามอรรถทม้มาใน
พระสูตร ว่า (ยอถ้หายวงยักท้เผ็กต่าย ช้าเหียวเกวก ก้ถอเกียโก
ตกเหียวงหยอ ต่ายค้แคว้ง ทยางอย่าตามก้น หยักเทียบตอ
โก้บจ้อเทียบค้งจ้ง กรถอเชอองว่า ห้าย่างเผอ้ง ก้งเหลบ้ายเผ็กตัก เก
ทนยวงพาย) ค้งน้เป็นอาที้ ตำเนือความว่าสมัค้งหน้ง องค้สม้เต็ก
พระผู้ทรงพระภาคเจ้าเลด้จ้พระท้บอย่ที่เชตวันวิหารกรุงสว้ตถิ พร้อม
ค้วยพระภิกษุเผ้าห้อมล้อมคอยสค้บพระสัทธิธรรมเทศนา ครั้นเวลา
ข้จนิยามม้เทพบุตรองค์หน้งพร้อมค้วยขว้วาร์ นำ้เครื่องสัการบูชา
เทารลอยลงมาย้งถ้านักพระพท้ของค้ แล้วทรงเข้า้ไปนมัสการเทษ
พระบาท ถวายเครื่องสัการบูชา คอยสค้บพระสัทธิธรรมเทศนา เมื่อ
พระพท้ของค้ทอค้พระเนตรเห็นเทพบุตรน้นแล้ว พระองค์ท้ทรงทราบ
ก้าเนึกเทพบุตรน้นค้วยพระญาณอันแจ่มแจ้ง จ้งมีพระพท้ภูฏาครส้แก่
ภิกษุท้งหลาย ว่าค้กรภิกษุท้งหลายจ้งรู้เดึก เทพบุตรน้เดิมเป็นบุตร
เคี่ยมจ้อย่ที่เมอ้งสว้ตถิ เธอไ้เข้ามาวคางนถึงแก่กรรม แล้วกล้ว
ภยจ้มาถ้งตนจ้งไ้ค้หน้ไปอุปสมบทเป็นพระภิกษุ เมื่อเธอไ้อุปสมบท
แล้วเธอก้อส้าห้เล่าเรียนค้กษารวมวินัยเคร้งคร้ท้ ปราสจากความ

เกียรติยศ ทั้งรักษาชีวิตปฏิบัติไม่ค่างพร้อย ต่อมาก็ได้เป็น
 พระมหาเถรแลเป็นอุปัชฌายาจารย์ขึ้น เธอก็ยังหมั่นสั่งสอนภิกษุสามเณร
 เสมอ ๆ ทั้งมีความเมตตาแก่ผู้ท่อนาถาพยาจน บริจาคทานโดย
 ปราศจากความตระหนี่เหนียวแน่น ครั้นต่อมามีช้านานเธอก็ถึงแก่
 มรณภาพ กรรมที่เธอเป็นคนอภักตัญญูมาบรรดาเธอ ในชาตินั้นนำ
 ให้เธอไปเสวยทุกข์ใน (อาศัเคียหุงก) นรกอเวจี ส่วนศิษย์ของเธอ
 ทั้งหลายนั้นได้พร้อมกันจัดการอุปการณกิจของครูอาจารย์ ในหมู่ศิษย์
 ของเธอนั้นมีรูปหนึ่งได้ฉานสมาธิอันแก่กล้า จึงเข้าตรวจในทางฉาน
 ทั่วทั้งชั้นฟ้าดาวดึงส์ ทั้งมนุษย์และสัตว์เดียรฉานก็ไม่เห็นพระอาจารย์
 จึงตรวจตลอดถึงอภายภูมิก็ไ้เห็นพระอาจารย์เสวยทุกข์อยู่ใน นรกอเวจี
 จึงออกจาก ฉานแล้วเล่าเรื่องให้ภิกษุทั้งหลายฟัง ส่วนศิษย์ทั้งหลาย
 ก็มีความสงสารพระอาจารย์ จึงพร้อมกันตั้งพิธีการเทวดาการกุศล
 อธิศผลไปให้พระอาจารย์ ฝ่ายพระอาจารย์เมื่อได้รับผลกุศลที่ส่วนศิษย์
 อธิศให้ แลประกอบกับผลอันสั่งให้เธอได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุรักษา
 ลึกซายทโดยบริสุทธิ ประกอบทั้งอำนาจแห่งผลศีลผลทานซึ่งเธอได้สร้าง
 ไว้แต่ปางก่อน กระทำให้เธอปราศจากความมืดมัว ระลึกถึงคุณ
 พระรัตนตรัย ผลนั้นนำให้เธอพ้นทุกข์ได้เสวยสุขในสวรรค์ จึงได้
 นำเครื่องสักการบูชาพาเทพยดาวิวารมานมัสการเราตาตถาคตกาลบัดนี้ แล้ว
 พระองค์จึงแสดงพระสัทธรรมเทศนา (คือเตญฺเฐนียนพาย โขเตย
 เขยัคคาว) คืออริยสัจ ๔ ไพรคเทพบุตร (โขเท) ว่าด้วยทุกข์ ๘

ประการ คือชาติทุกข์ ชราทุกข์ พยาธิทุกข์ มรณทุกข์ ทุกข์ที่ไม่ได้
 สมประสงค์ ทุกข์ที่เกิดพลัดพรากจากสิ่งรัก ทุกข์ที่ประสบเหตุที่
 ครอบงำเกลียดชัง ขันธ์ทั้ง ๕ เป็นทุกข์ (เตียบเต) เหตุให้ทุกข์เกิดมี
 ๑๒ ประการ อวิชชาทำให้เกิดสังขาร เพราะมีสังขารเป็นปัจจัยจึงให้
 บังเกิดมีวิญญาณ เพราะมีวิญญาณเป็นปัจจัยจึงบังเกิดมีรูปมีนามขึ้น
 เพราะมีรูปมีนามเป็นปัจจัยจึงบังเกิด (หลุกกั) อายตนะภายใน ๖ ๗
 มาสัมผัสกับ (หลุกเกร็ง) อายตนะภายนอก ๖ จึงบังเกิดเวทนา ๗
 ให้บังเกิดตัณหา ๗ ให้บังเกิดอุปาทาน (ความถือมั่น) ๗ ให้บังเกิดภพ ๗
 ให้บังเกิดมีชาติ ๗ ให้บังเกิดชรา พยาธิ มรณ แลทุกข์โศกทั้งหลาย
 (เขียบคเต) อวิชชาด้วย สังขารด้วย วิญญาณด้วย นามรูปด้วย อายตนะ
 ภายในภายนอกด้วย ผัสสะด้วย เวทนาจด้วย ตัณหาด้วย ความถือมั่นด้วย
 ภพด้วย ชาติ ชรา พยาธิ มรณ ภายในนอกภายในด้วย สิ่งทั้งหลายด้วยสิ้น
 (ท้าวเต) มรรคมีองค์ ๘ ประการ (จันเกยน) คือบุญญาอันเห็นชอบ
 (จันเหนยม) คำวิหังชอบ (จันหังอ) เจรจาชอบ (จันแห่งขย) ทำ
 การงานชอบ (จันหม่าง) เลี้ยงชีวิตชอบ (จันดินเตง) ทำความเพียรชอบ
 (จันตย) ระลึกชอบ (จันคั่น) ตั้งใจไว้ชอบ เมื่อพระพุทธองค์แสดง
 อริยสัจโดยสังเขปดังนี้แล้ว เทพบุตรนั้นก็ได้บรรลุโสดา จึงนมัสการ
 ทูลลาพาบริวารไปเสวยสุขยังชนฟ้าดาวดั่งสี (สุตตที่แสดงมานเป็นแต่
 เล่าเหตุที่จะเกิดมีพิกงเตก มิได้ ใช้สวดในเวลาเริ่มพิธี ใช้สวดใน
 เวลาเจริญพระพุทธรูปเป็นครั้งเป็นคราวบ้าง)

พิธีชมนมเทพดา

การพระราชพิธีทรงเต็กแลกงเต็กได้มีสืบเนื่องมาจากพระสูตรทั้งนี้ ครั้นกาลต่อมาท่านเกจิอาจารย์ได้จัดระเบียบการทรงเต็ก ให้มีโรงพิธี สันนิบาตพุทธจักรให้เป็นที่เป็นที่บริสุทธิ์ แล้วตั้งเครื่องสักการบูชาประคัษ ประภาศกต่าง คือมีโต๊ะพระพุทธรูปเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า แล โต๊ะเทพดา พระอินทร์ พระพรหมพรหม จึงสวดพิธีต่อไป เวลาที่จะ ลงมือสวดพิธีนั้น ต้องให้เจ้าภาพบริษัศลูก่อน แล้วจึงอ่านคำประกาศ ชมนมเทพดา ซึ่งเขียนมาในกระดาษแผ่นหนึ่งดังต่อไปนี้ (เวลาอ่าน ประกาศนี้สงฆ์ต้องยืนพร้อมกัน แต่อธิบถสังฆมนังคุกเขาลงข้างครึ่ง เมื่อออกนามพระรัตนตรัย)

คำประกาศชมนมเทพดา
(ค่ายหันตามซ้ายช้อยช้อยลาย)
(เขมเยื้องช้อยช้อยช้อยช้อย)
(เขมิกเลี่ยนห่วยกวางอิงเชิงตัน)
(กั้นแกวียนตนเผองย้อยช้อยช้อย)
(เขตุงเกรงช้อยช้อยช้อย)

คำแปล
พระผู้ซึ่งมีพระคุณอันใหญ่ยิ่ง ส่องสว่างทั่วในพิภพทั้งสาม
เทวทูตอันศักดิ์สิทธิ์อยู่ในมนุษยโลก
แลอวยชัย
เมื่อได้ทราบการพระราชพิธีแล้ว
จึงนอบน้อมคำนับรับพระพุทธรูป
โดยความกตัญญูเลื่อมใสแห่งเจ้า
ภาพ

คำประกาศชุมนุมเทวดา

(เตียบเหญีย้องโฮ่นลายย้างพั๋)

(บังค้อเผ็กหลกชุกค้อมิน)

(ค่ายฮ่งเคียวหังอว่างค่างบั้นทิกกา
ยอลายยยาวยาตรี จุฮันพายส้อ)

(เขียมลาเกวกขางกอกทั้นกอกกร)

(ผ่องเผ็กตุตรายค้อเตียนคั่งกินโต
ย้องกเซียว)

(กิมเฮียวว่างเคเฮียวชนเท่งจ)

(เขียบจ้อโหนยหังว้ายกงจ้งจ)

(ตามข้าวผกโต้งยามเคียบโต ผกวิ
ย้องจันเคียนเหียนลินเท่ง โฮ่น เว้ง
หม่างช้นยเนี่ยนหังวาก หยกท
เหืองถ้อเตค้ายหังฮอ เนี่ยนหังวาก
หยกทยง)

คำแปล

จงนำพระวิญญาณแลวิญญาณมา
ประชุมในการพิธี

ด้วยอำนาจแห่งพระรัตนตรัย ขอจง
ปราศจากความมืดมัว คำอรรถ
พทฐีก้าว

แลพระพทฐีกาที่สันนิบาตพทฐจักร
นี้ ด้วยในการพระราชพิธีแลพิธี

ณประเทศสยาม หรือประเทศใด
ตำบลใด

ขอจงนอบน้อมกระทำพทฐบูชา ธรรม
บูชา สังฆบูชา อภิศลภคสกลถึงผู้
ล่วงลับไปแล้วนั้นจงได้ไปสู่สุคติ

ออกพระนามแลนามเจ้าภาพ
พร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์ฝ่าย
หน้าฝ่ายในหรือวงศญาติทั้งหลาย

ขอพระบารมี อภินิหารแห่งพระรัตน
ตรัยทั้งสามประการ จงโปรดนำ
พระวิญญาณหรือวิญญาณผู้ล่วง
ลับไปแล้วนั้น (ลงพระนามหรือนาม
ผู้กับ ประสูติหรือ เกิดปี เดือน วัน

คำประกาศชุมนุมเทวดา

(โอ โย โย่งกวักคือผ พักว่า เตียง
 ค่าย ทั้งเกรมเหลองไหล่ นานมีน
 คือเคียนกัเขียวไซหาย)

(คอหยากิมหงวาทหยก งาเลม
 จิตัน จันทรโคณผ เคเคียน มีนเยอง
 อางเคียงเจียวโหย)

(ยอดเกรองหม่างเทียนตัง พึงตุง
 ค่ายเทอ เขียวเคียนโคณกิน)

(เตบถอคือมินเหง เวยนกเขียวโค)

คำแปล

เวลา พระชนมายุหรืออายุได้เท่านั้น
 พรรษาหรือปี ครั้นถึง ปี เดือน วัน
 เวลานั้นเสด็จสวรรคตหรือดับไปด้วย
 ธรรมดาอันไม่เที่ยง)

อนิจาพระวิญญาณหรือวิญญาณซึ่ง
 ล่วงลับไปสู่ปรโลกแล้ว ส่วนเจตภูต
 ก็แปรผันยังไม่ทราบว่า จะต้องไปสู่
 สุขทุกข์ประการใด เพราะฉะนั้นเจ้า
 ภาพทั้งหลายจึงพร้อมใจกัน ข่าเพณู
 พระราชาศลหรือกศลอุทิศถวายหรือ
 ส่งให้เป็นทพิงแห่งผู้ที่ลวงลับไปแล้ว
 นั้น ขอจงได้ข้ามพ้นจากทะเลทุกข์
 โดยอำนาจแห่งพระรัตนตรัยทั้งสาม
 เดือนนั้นวันนั้นขณจบสัปดาหะที่เท่านั้น
 เป็นหน้าทนายนิรยบาลที่เท่านั้น

จึงได้อาราธนาพระภิกษุสงฆ์ เจริญ
 พระพทิมนต์

ขอนอบน้อม พระรัตนตรัยเป็นทพิง
 อุทิศผลกุศลอันถึงผู้ทีลวงลับไป
 แล้วนั้น จงได้ถึงสุคติโดยเร็ว

คำประกาศชุมนุมเทวดา

(กิมตักค่าวกล่างเซอซาบ หย้อ
เตียนไต่ยว้งตามขำยามตรี)
(เนี่ยนหังวากหยกทตาค่าย จิง
มิน)

(ล้องหมายเียนเอมคี่)

เมื่ออ่านประกาศชุมนุมเทพคานแล้ว จิงเฝ้าแผ่นกระดาศที่เขียน
พุทธฎีกาคำประกาศกับรูปม้าเทวทูตอันจะนำไปทางพื้นแผ่นดินแลกระดาศ
เงินกระดาศทองเป็นเสร็จการชุมนุมเทวดา

คำแปล

พระพุทธรูปการเริ่มตั้งพิธีประชุมเทวดา
ลขยนี้ (ลงนามอธิปทีสังฆเป็น
ประธาน)
แลยกเอนวันเวลานชอเทพคางเป็น
ทิพยาน แลเทวทูตอันคักคี่ลัทธิจิง
นำพุทธฎีกาลขยนี้ไปยัง อยายภูมิรัช
พระวิญญูณหรือวิญญูณเสด็จมา
สู่สันนิบาตนี้ โดยพระบารมีอภินิหาร
แห่งพระรัตนตรัยทั้งสาม
เทวทูตขี้ม้ามังกรซึ่ง เปิกพระเนตร
ให้แลวั้น จิงเร็วพลันเหมือนดัง
จิตต์เจตลิกทนกหมาย ไปในที่ใดๆ
ขออย่าได้ขัดข้อง

พิธีชักธงประกาศ

เมื่อเสร็จพิธีชุมนุมเทพคานแล้ว จิงทำพิธีชักธงประกาศเป็นเครื่องหมาย
อริฐานเชิญพระรัตนตรัยแลเทพคา ยืนสวดคำอธิฐานดังต่อไปนี้

คำสวดอธิฐานเวลาชักธงประกาศ

(นามโมเตง ชื่อโค้งเขียนพาย้าย
กว่าคือเหียนต่ายหยล่าย ตามเท
หยิกเทียจือเล็ก พายตั้งตามข้าว
ยเหวียนย่างพ้อเฮืองค่างจิ้งมินกง
คก)

(กงจินตามย้ายทั้นเจง ค้อผหว่าง
ลินไผ่พายจ้อเทียน เตียบเคียนตอ
เยอง ย่าล่ำมเงินเต้ ยักเทียค
กวางย่างเฮืองค่างโค้งวทยาหมกค)

คำแปล

ข้าพเจ้าทั้งใจนอบน้อมนมัสการตลอด
ทั่วทั้งสิบทิศ พระพุทธเจ้า พระธรรม
เจ้า พระสงฆ์เจ้าทั้งอดีตปัจจุบันแล
อนาคต จงเสด็จมาเป็นองค์พยาน
ในการพิธีของข้าพเจ้าซึ่งเป็นผู้ตั้งใจ
ด้วยความสำเร็จเสมอมา

ข้าพเจ้าตั้งใจอธิษฐานขอพร ซึ่ง
สถิตอยู่ทั่วทั้งพิภพจักรวาล ของ
เสด็จญาณทราบดีในการพิธีของข้าพเจ้า
นี้ด้วย

ขอพิธีชักธงประกาศ

พิธีเชิญวิญญาณ

เมื่อชักธงประกาศเสร็จแล้ว
วิญญาณคงต่อไปนี้

คณะสงฆ์จึงชวนสวดประกาศเชิญ

คำประกาศเชิญวิญญาณ

(เฮียวซันเท่งจู เกียนทั้นเหลตาม
ย้าย)

คำแปล

เจ้าภาพจงตั้งใจนมัสการพระรัตน
ตรัยสามตน

คำประกาศเชษฐวิญญาน

(ยกเติมเผื่องดิน อ้ายดาเผื่องิน
พัต)

(เตียบต่าง ไบ่ตากเหื่องไธงลาย)

(เผื่องยี่เยื่องเท ตูตรายตุงกินไค
ยี่องกเซียว)

(กิมเซียวว่างเตเซียวชันเท่งจูเหียบ
จื่อโหน่งหว่ายกุงจุงคิง)

คำแปล

ขอ ฟังพระ บารมี อภินิหาร แห่ง พระ
อรหันตพทธเจ้า จง ไปรตนำพระ
เจตภูตแลเจตภูต เสด็จหรือมา
ประสิทธิ์อยู่ในจง ซึ่งได้สัมมุติต่าง
พระรูป แลรูปที่จารึกพระนามหรือ
นามไว้ในเศวตฉัตรนั้นด้วยแล้ว

ขอ ฟัง พระบารมี อภินิหาร แห่ง พระ
มัลลยเถรเจ้า จง ไปรตนำพระ
วิญญานหรือวิญญาน เสด็จแลมา
สถิตอยู่ในพระรูปแลรูปซึ่งได้สัมมุติ
ไว้นั้นด้วย

ข้าพเจ้าซึ่งเป็นผู้อยู่ในมนุษยโลกนี้
ตั้งใจอาราธนาพระภิกษุสงฆ์ มา
เจริญพระพุทธานต์ เพ่ออิทธิคุณ
กุศล ถวายหรือถึงท่านทูลวงลับไป
แล้วนั้น ขอจงได้ไปสู่สุคติ

ประกาศพระนามแลนามเจ้าภาพ
พร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์ฝ่าย
หน้าฝ่ายใน หรือวงศ์ญาติทั้งหลาย
ซึ่งเป็นผู้มีความกตัญญูต่องคุณ

คำประกาศเชิญวิญญาณ

เชอร์ } เชอร์
 เตียบเกรียว } ๗ ยืน เชิง ๗ ยืน
 ตาม } ตาม
 เติ้งเกรียวดิน } ผูกยี่สองจีนเตียน
 เขียนลินเทิงโฮ่น)

คำแปล

ขอเชิญเชิญพระวิญญาณหรือวิญญาณ
 ๗ ยืน เชิง ๗ ยืน จงเสด็จหรือมาสถิต
 อยู่ในพระรูปหรือรูป ซึ่งสมมติอยู่ใน
 โดยฟังพระบารมี อภินิหาร แห่งพระ
 รัตนตรัยทั้งสาม

ขบพิธีเชิญพระวิญญาณหรือวิญญาณ

พิธีเจริญพระพุทธรูป

เมื่อเชิญวิญญาณมาสถิตแล้ว ก่อนที่จะส่งจึงสวดพิธีพรมน้ำ
 พระพุทธรูป แล้วนำวิญญาณมาทำขมากรรม ให้วิญญาณขอขมาไทย
 พระรัตนตรัยเสียก่อน แล้วจะให้ฟังสวดพระพุทธรูปอีกต่อไป พิธีขอขมา
 นั้นคือให้เจ้าภาพจับวิญญาณโยกไปโยกมา แล้วพระสงฆ์ (บางที
 หัวหน้าคุกเข้า) สวดขอขมาแทนวิญญาณดังต่อไปนี้

คำสวดขอขมา

(ยี่สองโฮ่นคันเหลเล็กพายตังตามข้าว
 ใก่อข้ามโฮ้ย เติ้งตามเขาต้อ
 ตามฮากเทิงยนเตงเตียวกรอ)

คำแปล

(ข้าพเจ้า) พระวิญญาณ หรือ
 วิญญาณทั้ง ๗ โยบ น้อมนมัสการ
 ขมากรรมต่อพระพุทธรูป พระธรรม
 เจ้า พระสงฆ์เจ้า ที่ข้าพเจ้าได้ล่วง

คำสวดขอขมา

คำแปล

แล้วแต่อดีตกาล หรือขจรจนแล
อนาคตด้วยกายวาจาใจก็ ตั้งแต่
วันข้าพเจ้าจะไม่ล่วงต่อไป

พิธีประกาศสวดพระพุทธรูป

เมื่อให้วิญญูณาตมาพระรัตนตรัยแล้ว ก่อนหน้าที่จะสวด
เจริญพระพุทธรูป จึงสวดประกาศซึ่งเขียนมาในกระดาษแผ่นหนึ่งต่าง
หากดังต่อไปนี้

คำประกาศเจริญพระพุทธรูป

(ข้าวเทียบนัยกาย ถิ่นเทียบมัจจุ
โหล่ ลินยังถ่ายเลียน ยี่ไขหายจ
ต่อหาง)

(เชื้อวเชียมลาเกวก ขางกอกทัน
กอกกร์ เผองเผกตกรายต่อเคียน
ต่งกินไต่ย้องกเชียว)

(กิมเฮียวว่างเตเฮียวชนเท่งเหียบ
จื่อโหน่งหวายกงจูงตักยกหมุก)

คำแปล

พุทธุกกา ซึ่ง พระผู้มี พระภาค ทรง
แสดงไว้ในโลกนี้ อาจสามารถนำ
ให้เทพยดามนุษย์แลสัตว์ทั้งหลาย
ข้ามพ้นจากทุกข์ได้

ด้วยประเทศสยามหรือประเทศใด
ตำบลใด ๆ กระทำการพิธีกุศล ตั้ง
เครื่องสักการบูชาพระรัตนตรัยทั้ง
สาม อธิศีลถวายหรืออธิศีลตั้งท่านผู้
ทูลวงลงไปไปยังปรโลกแล้วนั้น

ออกพระนามแลนามเจ้าภาพพร้อม
กับพระบรมวงศานุวงศ์ฝ่ายหน้าฝ่าย

คำประกาศเจริญพระพุทธมนต์

บุญนิยมเชื้อง เกียนทันเค้ายายหม่าว
ทาง กิมเคื่องกววงกรง ผุ่เคื่อย
ไต่ผุกย้อยงจันเคียนเหียนลิน)

(เวียงหม่างฉันยเนี่ยนหังวากหยกท
ถ่อฉันเหื่องถ่อเต่ ค่ายห่างอเนี่ยน
หังวากหยกทยั้ง)

(โอโฮ ยักลินเอี่ยมว่า ค้อค้ายกว
ค้อง ยัศวรค้อโหลจ้เงึงทางเกว้อ
หยางฉันจิกว่า)

(ค้อหยากิมหังวากถยักงาเลิมจ
คู้จันกร โคนผุ่เค่เกียนมินเยื่อง อัง

คำแปล

ใน ค้วยกาลวันข้าพเจ้าทั้งหลาย
ตั้งใจโดยความบริสุทธิ์ นมัสการ
นำเครื่องสักการบูชาชนถวาย ขอ
พระผู้ทรง พระภาคเจ้าได้โปรดนำ
พระวิญญานหรือวิญญานเสด็จแล
มาสู่พิธีสนธิบาตน์ ออกพระนาม
หรือนามผู้ค้ำ

ค้อยเกอนวันเวลาประสูติหรือเกิด
พระชนมายุได้เท่านั้นพรรษาหรือย
ครนดงบเกอนวันเวลานั้น ๆ จึงเสด็จ
สวรรคตหรือค้ำไป

อนิจจาค้วยพระวิญญานหรือวิญญาน
ซึ่งค้ำไปแล้ว ยังส่วนธาตุทั้ง ๔
หรือกัจจิก แยก แดกไปเป็นส่วน ๆ
แต่ยังหาทราบว่าพระวิญญานจะไป
สู่แห่งใดไม่ ฉนั้นจึงได้บำเพ็ญพระ
ราชกุศลอุทิศถวาย เพื่อกิจได้รับ
ผลสขยยังภพหน้า

ขณเอนนวันนลงสัปดาห์เท่นั้น
เป็นหน้าทนายนิรยบาลที่เท่านั้น ฉน

คำประกาศเจริญพระพุทธรูป

เตียงเจียวโหย่ ยอดเกรงหม่าง
 เทียนตั้ง พั้งต่งค่ายเทอ พ้ายบัว
 โตนกิน เดียถอตมินเหงวียนก
 ย็องหยาค้าวหังวางซันเพื่อง เถือง
 เค้าเผิกเอ็ง ห่ากเซียวไ้)

(กิมตักก่เหลี้ยกเอื่องวา คายกิน
 เซอวังว่านามบ้ายเต้า)

(นามโมกรงเทียนเคียวหังอ โยน
 ซอติคากามนึ่งเผิก จงมินกิมเลียน
 ต้าห่า)

(นามโตโตเพื่องเตียบไ้ค่าย ค่าว
 ซออายี้คาเผิก จงมินกิมเลียนต้าห่า)

(นามโมมินย้าวจัก โขโยนโตน ก
 บากตามไ้ค่ายทนต์เตยต่างเอื่องโย
 ตากมาฮาตาก จงมินกิมเลียน
 ต้าห่า)

(กงยิตามย่ายทนต์จึ่ง คือผุหย่างลิน
 ยกเทยเคเลียนเท่ง กวางย้างเอื่อง
 ค้างจงมินกตก)

คำแปล

จึงไ้อาราธนาพระภิกษุสงฆ์เจริญ
 พระพุทธรูปคือทิศส่วนกุศลนั้น ขอ
 ให้ผู้ท่ล่วงลยไปยังปรโลกแล้วนั้นจง
 ไปสู่สุคติ แลขออนอบน้อมคุณพระ
 รัตนตรัยเป็นทพ

ขัตนจกตั้งเครื่องสักการบูชาในการ
 พระราชพิธี หรือพิธีเจริญพระพุท
 ธรูป แลอ่านพระพุทธรูปภาถวาย
 ขอนอบน้อมนมัสการองค์สมเด็จพระ
 สักยมุนีพุทธเจ้าจงเป็นประธาน

ขอนอบน้อมนมัสการองค์พระอรหันต
 สัมมาสัมพุทธเจ้าจงเป็นประธาน

ขอนอบน้อมนมัสการองค์พระมาลัย
 เถรเจ้า ซึ่งเป็นผู้โปรดสัตว์ในอวย
 ภูมิจึงมาเป็นประธาน

ขออัญเชิญเทพยดาทั้งหลายจงมา
 เป็นทิพยยานในการพระราชพิธีแลพิธี
 นทว

คำประกาศเจริญพระพุทธมนต์

(ก็นักดาชั้นฝีมือ เทกโคกเวียง
 หลีกค่ายโตงเท็ง หลุกค่ายต้อชั้น
 ยายทันจันยาก)

(เห่งองทางเผกตอจมีน เิงขา
 เก่งเชอเตทอ เนยหงวากหยกท
 เตตอเพงเชออง เคายายเกอองเชอ)

คำแปล

ขออุทิศพระราชกุศลแลกุศลอัน
 ถวายหรือพระราชทานแก่สมเด็จพระ
 บรมวงศานุวงศ์ใหญ่ผู้น้อยที่เสด็จ
 ทัพขึ้นไปแล้วนั้น ของไท่เสด็จ
 เสวยสคติ แลแก่พระราชกุศลแล
 กุศลทั่วหม่สัตว์ทั้งหลาย
 ขออนุโมทนาใน ขอพวงพระบารมี
 อภินิหารแห่งพระรัตนตรัยทั้งสาม
 ประการจงบันดาลให้เทวทูตซึ่งเบิก
 พระเนตรแล้วนั้น นำพระพทวิภา
 ลขยันถึงพระผู้เป็นใหญ่ยิ่งในสากล
 โลก (ลงนามอธิษฐานสงฆ์เป็นประ
 ธาน)

คำสวดพระพุทธมนต์

เมื่ออ่านประกาศจบแล้วจึงเอากระดาษที่เขียนคำประกาศ แลนก
 ซึ่งเป้นเทวทูตกับกระดาษเงินกระดาษทองเผา แล้วหื้อหน้าจึงคุกเข่า
 ลงเจริญพระพุทธมนต์ดังต่อไปนี้

คำสวดพระพุทธมนต์

(นามโมตักตักทาโต ย่าคาया

คำแปล

ขอนอบน้อมนมัสการพระผู้ไกลจาก

คำสวดพระพุทธรมณต์

อาราชาเต^๑ ตามหม่าวตามเฝือก้า^๒
 ต้า) (อาราชา)

(ตามหม่าวตามเฝือก้า)

(เข้าย้ารนาตามขางโน)

(ต้า^๓ย้า^๔ต้า)

(โหล่^๕ก้า)

(อาโหน่นวคารา)

(พุเล้า^๖ชาต้า^๗หม่าว^๘ช้า^๙ต้า^{๑๐})

(เต้า^{๑๑}ย้า^{๑๒}มา^{๑๓}โน้ว^{๑๔}ช้า^{๑๕}เทนิม)

(เฝือก้า)

คำแปล

กิเลส เครื่องเคร้า^๑หมอมมี^๒ไต้^๓มี^๔ใน
 สันดานของพระองค์^๕ ๆ เป็นผู้พร้อม^๖
 บริบูรณ์ด้วยพระญาณ^๗ คุ^๘ร^๙เกี่ยว^{๑๐}กัน
 กับพระพทธเจ้า^{๑๑}ทั้งหลาย แลพระองค์^{๑๒}
 ควร^{๑๓}รับ^{๑๔}เครื่องสักการบูชา^{๑๕}เป็นพิเศษ
 ของเทพดาแลมนุษย์

พระองค์^{๑๖}เป็น^{๑๗}สัพพัญญู^{๑๘}ผู้ตรัสรู้^{๑๙}พร้อม^{๒๐}
 ทั้งสิ้นแต่ลำพังพระองค์^{๒๑}เอง

พระองค์^{๒๒}ถึงพร้อม^{๒๓}บริบูรณ์^{๒๔}แล้วด้วยวิชา

พระองค์^{๒๕}เป็นผู้ดำเนิ^{๒๖}รไป^{๒๗}ดีแล้ว

พระองค์^{๒๘}รู้^{๒๙}แจ้ง^{๓๐}โลก^{๓๑}ไม่^{๓๒}ติด^{๓๓}อยู่ใน^{๓๔}บาง
 คณหา^{๓๕}ข้าม^{๓๖}พ้น^{๓๗}โลก^{๓๘}ดีแล้ว

ไม่มี^{๓๙}ใคร^{๔๐}ใน^{๔๑}โลก^{๔๒}ยิ่ง^{๔๓}กว่า^{๔๔}พระองค์^{๔๕}

พระองค์^{๔๖}ทรมาน^{๔๗}มนุษย์^{๔๘}ที่^{๔๙}ควร^{๕๐}ทรมาน

เทศนา^{๕๑}สั่งสอน^{๕๒}ให้^{๕๓}สัตว์^{๕๔}ละ^{๕๕}พย^{๕๖}ค^{๕๗}อัน^{๕๘}ร้าย^{๕๙}
 ทุ^{๖๐}จริ^{๖๑}ก^{๖๒}แล^{๖๓}กิเลส

พระองค์^{๖๔}เป็น^{๖๕}ศาสดา^{๖๖}ผู้^{๖๗}สั่ง^{๖๘}สอน^{๖๙}ของ^{๗๐}
 เทพดาแลมนุษย์^{๗๑}ทั้งหลาย

พระองค์^{๗๒}เป็น^{๗๓}ผู้^{๗๔}เบิก^{๗๕}บาน^{๗๖}แล้ว^{๗๗}เต็ม^{๗๘}ที่^{๗๙}
 ด้วย^{๘๐}ตรัส^{๘๑}รู้^{๘๒}สัจ^{๘๓}ของ^{๘๔}จริง^{๘๕}ด้วย^{๘๖}พระองค์^{๘๗}

เอง

คำสวดพระพุทธรูป

(ทักข่าผ่าน)

(ฟ้าย้ายเหิมยวนานเลื่อง ยอฉาย
กิมกิมไฉวเคียนเคื่อง กว่ามเยียน
เงินเหี้ยยวักเก็มเทิมเถิบหุคัก
ลา)

(ตั้งข่าเข็กตอง เทงพิตามเทเียงอ
คามตักเบียงเทียนกงตักจู เถิบ
เพื่องว่าเหี้ยยอเงินตั้ง)

คำแปล

พระองค์เป็นผู้มีพระภาคบัลลือทวทั้ง
เทพดาแลมนุชทั้งหลาย เพราะ
พระองค์คุมด้วยกุศลธรรม มีศีล
ทานเป็นต้น แลพระองค์ทรงแจก
ธรรมเป็นแพนจนถึงโลกุตรมรรค
ผล พระนิพานเป็นที่สุด
คุณพระธรรมนั้นมีประเภทเป็นสาม
ในประเภทสามนั้น จำแนก ออกเป็น
๑๒ แพนก ล้วนแต่พุทธวจนะคำ
สั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระ
องค์ได้ ตรัสเทศนาสั่ง สอนเวไนย
สัตว์พลสัตว์ พระธรรมนั้นย่อมมีคุณ
คือกระทำให้วิบุรณด้วยศีลสมาธิ
ปัญญา อาจกระทำให้กายวาจาใจ
บริสุทธิ์ จนได้บัลลือถึงมรรคผล
นิพาน พระธรรมนี้มีคุณค่าต่อผู้ปฏิบัติ
อย่างยิ่ง

พระอริยสงฆ์แลสงฆ์นั้นท่านย่อมมี
คุณแก่สัตว์ เพราะท่านเป็นผู้ปฏิบัติ
รักษาพระธรรมของพระพุทธเจ้าไว้

คำสวดพระพุทธรูป

คำแปล

เป็นหมวดหม่ มีให้กระจัดกระจาย
จน ถึงได้จารึกจดจำเป็นลำดับ ๆ
ต่อมาเพื่อประโยชน์แก่ผู้ศึกษาเล่า
เรียน แลสลับให้รู้จักพุทธวิธีคำ
สั่งสอน คือเป็นขุณยบายเหตุผล
ทุกข้อ ชวนใจขอว่าพระสงฆ์เป็น
ผู้มีคุณแก่สัตว์ แลท่านเป็นผู้บริบูรณ์
ด้วยมรรคผล เป็นเนอานายของ
สัตว์ในโลก เพราะท่านอาจจะทำให้
มี ผลอันใหญ่ยิ่งตามประสงค์ได้
เหตุฉนั้นจึงขอว่า พระสงฆ์เป็นผู้มี
คุณแก่สัตว์ทั้งหลาย

พระพุทธรูปที่ประกาศพระพหุคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆ
คุณ จะสวดธรรมคัมภีร์อะไรอื่น ๆ ก็ได้ แต่โดยมากที่สวดนั้นสวด
แต่สังเขป เพราะต้องการเวลาไปทำพิธีปลุกพระนั่งต่อไป

จบพิธีเจริญพระพุทธรูป

พิธีปลุกพระผงเวียนเทียน

พิธีปลุกพระผงคือพระผงประกาศให้ไต่ยินไปทั่วโลกเป็นการเชิญมา
 พังพระธรรมที่จะสวด ห้วนหน้าไปยื่นเยกแล้วพระผงเป็นการนำหน้าก่อน
 แล้วมอบให้องค์อื่นต่อไป

คำเยกเมื่อพระผง

(ไซ่งจงเซอโคว ขาวเก่กาวเอิม
 เถองเกียกเทียนค่างท่าโทงเกียผ
 อมินย้าวรุ เทียต่างเปื่องไซ่ตาก)

(ข้าดยกเทียคเหิงยบเจองกังโชน
 ทักชัน คินโต่คาวานี่)

คำแปล

ขอนอบน้อมพังพระขาว มีอิณิหาร
 แห่งพระมาลย์เถรเจ้า ซึ่งเป็นผู้ค้ำ
 ทกขแห่งสัตว์ทั้งหลาย จงบันดาล
 เติงกังวาลแห่งพระผงนี้ ให้ไต่ยิน
 ตลอดทั่วถึงชนพรหมโลก แล
 มนุษย์สัตว์ทั้งหลายตลอดถึงอบาย
 ภูมิ โดยอำนาจแห่งพระมาลย์เถร
 เจ้า ก็จักได้มีสติระลึกถึงคุณพระ
 รัตนตรัยทั้งสาม
 พระคาถาบทนี้อาจให้ปลุกเปลี่ยน
 กรรมเวรของสัตว์ทั้งหลายได้ถึง
 สกติ

เมื่อจบกรรมด้วยพระคาถานี้แล้วพระผงไปใหญ่เป็นระยะไปแล้วเวียน
 เทียน ๓ รอบ แล้วสวดอภิธรรมเป็นจบๆ ไปจนสว่าง แต่องค์ที่รับ
 พระผงผลึกเปลี่ยนยืนข้างนั่งข้าง

จบพิธีปลุกพระผงเวียนเทียน

พิธีสังเวยคือเล่นศพนี่คำประกาศเชิญ คณสงฆ์เขยนหนังสือ
คำเชิญแล้วเจ้าภาพยกเครื่องสังเวยไปไว้ที่หน้าศพ สงฆ์จึงอ่านประกาศ
ถวายเครื่องสังเวยดังต่อไปนี้

คำแปล

ข้าทูลลอองธุลีพระบาทจงกราบถวาย
บังคมสวามิ

ฅ. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

พระวิญญูญาณหรือวิญญูญาณซึ่งปราศ
จากความมืดมัวทรงทราบหรือทราบ

โดยพึงพระบรมมหารัชมังคลาจารย์
ไตรรัตน์ทั้งสาม

ทวยในวาระวันเวลานของงเสด็จ
มาประทับบนพระราชอาสน์

พระพุทธรูปยืนปางสมาธิ
อานาจอนำเสด็จมาโดยตรง

สวดพระคาถาบทนี้สามหนคือขอ
 เชิญ ขอเชิญ ขอเชิญ จงเสด็จมา
 รับเครื่องสักการบูชาแลเสวยพระ
 ภัตตาหาร อันประณีต

คำประกาศเส้นเครื่องสังเว

(ยักเต็มเกรียวดิน อายคำเผ็กเงิน
 พักจี เคี้ยวต่างไปตากเหยิงโฮ่นลาย
 เฝอยยเยองเท ทุบทรายเท็กจัน
 ทุ้งกินไคย้องกเชียว)

(กิมเขี้ยวว่างเทเขี้ยวชันจิ ติดย
 จอกงโหน่งหวายจุงตัง)

(เสอหุเขี่ยนถกเงงโงน นามโมตาก
 ผ่าตากทางาตาผ่าโลจเ คุมตาม
 ขาทรากตามขาทร้าโฮ่ง)

(ลินเคียงข้ายกล่าล่าง เบกเกยน
 ก๋ายย้อง เขี้ยวจุกกล้าเจิมตามเคยน
 เหลตามขาย)

คำแปล

ขอนอบน้อมดวงจิตอันแน่วแน่ง
 พระอรหันตพทธเจ้า แลพระมาลัย
 เถรเจ้า ซึ่งเป็นพระผู้ประเสริฐ
 ด้วยที่มนุษย์โลก ทำกองการกุศล
 อันเป็นวาระครบสัปดาห์ที่เท่านั้น
 แห่งผู้ล่วงลับไปครั้งนี้ ขอพึง
 อำนาจพระบารมีแห่งพระผู้ทรงพระ
 ภาคเจ้า ได้โปรดนำพระวิญญาน
 หรือวิญญานพระเจตภูตหรือเจตภูต
 เสด็จแลมารับส่วนกุศลอันนี้ด้วย
 คือพระเจ้าอยู่หัวแลเจ้าภาพพร้อม
 ด้วยพระบรมวงศานุวงศ์ฝ่ายหน้า
 ฝ่ายใน เป็นผู้กตัญญูของพระองค์
 สวคพระคาถานสามหน อำนาจพระ
 พุทธมนต์ อาจจะทำให้โภชนา
 อาหารบริบูรณ์แลบริสุทธิ์
 ข้ำทูลของขลุพระบาทจงตั้งใจทูล
 เกล้า ฯ ถวายพระสุคนธรส

คำประกาศเส้นเครื่องสังเวย

(ชักเชือกหมี่หยบเขยบนลินเขยบน โผ
ส้อยยองโชนยายข้าวหมาง)

(เสอรหุเทียบฉินย่องโชนหมักเขยบน
คันทัน)

(ชักกว้างข้าวต่าง วิจันเจียวกอ
เขยบนลาเกวบกขางกอกทันกอกกร)

(เผอองเผกตตรายตเคียน คุ่งกิน
ไคย่องกัเชียว)

(กิมเชียวว่างเกเชียวชุนจึเหียบจื่อ
โหน่ยหังว้ายกงจั้งคัง)

(ทังเหนยมผูกยของ จันเคียนเขยบน
ว่างลินเท็งโชนเว้งหม่างช้นยเนียบ
หังวากยกท ถ่อช้นเหืองถ่อเตค้าย
หังออเนียบหังวากหยกทหยง)

คำแปล

เครื่องสักการสังเวยอันประณีตนี้
ขอจงเสวยโดยบริบูรณ์

บัดนี้จักอ่านใบประกาศเชิญพระ
วิญญาณแลวิญญาณจงทรงสดับ
แลฟัง

ด้วยที่สนธิบาตน์บำเพ็ญพระราช
กุศลครบสัปดาห์ที่เท่านั้นณพระ
เทศสยามหรือประเทศใดตำบลใด

ขออนน้อมฟังพระบรมพระรัตน
ตรัย ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลอุทิศ
ถวาย ขอจงเสด็จสู่สคติ

ออกพระนามแลนามเจ้าภาพพร้อม
พระบรมวงศ์นางวงศ์ฝ่ายหน้าฝ่ายใน
ด้วยเจ้าภาพมีความระลึกถึงพระ

คุณท่านผู้ล่วงลับไปยังปรโลกแล้ว
นั้น ออกพระนามหรือนามผู้ค้ำน
ประสูติแลเกิดขเเคอนวันเวลานั้น

พระชนมายุได้เท่านั้นพรรษาหรือบ
ครนถึงบเคอนวันเวลานั้น จงเสด็จ
สวรรคตหรือดับไป

คำประกาศเส้นเครื่องสังเว

(โอโฮ โสภณ^๑กต^๒ตม^๓พ^๔ท^๕ว^๖า^๗ เต^๘ย^๙ง^{๑๐}ค^{๑๑}า^{๑๒}ย^{๑๓}
ท^{๑๔}ัง^{๑๕}เก^{๑๖}ร^{๑๗}ม^{๑๘}เท^{๑๙}ล^{๒๐}อ^{๒๑}ง^{๒๒}โ^{๒๓}ฬ^{๒๔}า^{๒๕}น^{๒๖}า^{๒๗}น^{๒๘}ิ^{๒๙}น^{๓๐} ค^{๓๑}อ^{๓๒}
เต^{๓๓}ย^{๓๔}น^{๓๕}ก^{๓๖}เช^{๓๗}ย^{๓๘}ว^{๓๙}โ^{๔๐}ห^{๔๑}า^{๔๒}ย^{๔๓})

(ตอ^๑ห^๒ยา^๓ก^๔ิ^๕ม^๖ห^๗ง^๘ว^๙า^{๑๐} ถ^{๑๑}ห^{๑๒}ย^{๑๓}ก^{๑๔}า^{๑๕}เล^{๑๖}ม^{๑๗}
จ^{๑๘}ิ^{๑๙}ต^{๒๐}น^{๒๑} จ^{๒๒}น^{๒๓}ก^{๒๔}ว^{๒๕}โค^{๒๖}น^{๒๗}ผ^{๒๘} เก^{๒๙}เต^{๓๐}ย^{๓๑}น^{๓๒}มิ^{๓๓}น^{๓๔}เ^{๓๕}ย^{๓๖}อ^{๓๗}
อ^{๓๘}า^{๓๙}ง^{๔๐}เต^{๔๑}ย^{๔๒}ง^{๔๓}เจ^{๔๔}ย^{๔๕}ว^{๔๖}โ^{๔๗}ห^{๔๘}ย^{๔๙})

(ขอ^๑ถ^๒เก^๓ร^๔อง^๕ห^๖มา^๗ง^๘เท^๙ย^{๑๐}น^{๑๑}ต^{๑๒}ง^{๑๓}พ^{๑๔}ง^{๑๕}ต^{๑๖}ง^{๑๗}
ค^{๑๘}า^{๑๙}ย^{๒๐}เท^{๒๑}อ^{๒๒} พ^{๒๓}า^{๒๔}ย^{๒๕}ข^{๒๖}าว^{๒๗}โ^{๒๘}น^{๒๙}ก^{๓๐}ิ^{๓๑}น^{๓๒}เ^{๓๓}ค^{๓๔}ิ^{๓๕}บ^{๓๖}ถ^{๓๗}อ^{๓๘}
ค^{๓๙}อ^{๔๐}มิ^{๔๑}น^{๔๒} เ^{๔๓}ห^{๔๔}ง^{๔๕}ว^{๔๖}ย^{๔๗}น^{๔๘}ก^{๔๙}ิ^{๕๐}ย^{๕๑}อ^{๕๒}ง^{๕๓}ห^{๕๔}ย^{๕๕}า^{๕๖} ท^{๕๗}าว^{๕๘}
ห^{๕๙}ง^{๖๐}ว^{๖๑}า^{๖๒}จ^{๖๓}น^{๖๔} เ^{๖๕}ย^{๖๖}อ^{๖๗}ง^{๖๘}เ^{๖๙}ค^{๗๐}ว^{๗๑}เ^{๗๒}เ^{๗๓}็ก^{๗๔}เ^{๗๕}อ^{๗๖}เ^{๗๗}อ^{๗๘}
ห^{๗๙}า^{๘๐}ก^{๘๑}เช^{๘๒}ย^{๘๓}ว^{๘๔}โ^{๘๕}ก^{๘๖})

(กิ^๑ม^๒ค^๓า^๔ก^๕า^๖ว^๗ก^๘ล^๙า^{๑๐}ง^{๑๑}เช^{๑๒}อ^{๑๓}ชา^{๑๔}ย^{๑๕} เ^{๑๖}ย^{๑๗}ย^{๑๘}
เก^{๑๙}ร^{๒๐}ิ^{๒๑}ย^{๒๒}ว^{๒๓}ย^{๒๔}อ^{๒๕}ง^{๒๖}โ^{๒๗}ฮ^{๒๘}ิง^{๒๙}พ^{๓๐}อ^{๓๑}ว^{๓๒}า^{๓๓}เ^{๓๔}ย^{๓๕}น^{๓๖} อ^{๓๗}
ห^{๓๘}ย^{๓๙}ค^{๔๐}ค^{๔๑}า^{๔๒} ย^{๔๓}เ^{๔๔}ห^{๔๕}ง^{๔๖} ว^{๔๗}ย^{๔๘}น^{๔๙}โ^{๕๐}ค^{๕๑}ช^{๕๒}ค^{๕๓}ย^{๕๔}ก^{๕๕}ล^{๕๖}น^{๕๗}จ^{๕๘}
เ^{๕๙}ห^{๖๐}ว^{๖๑}ห^{๖๒}ย^{๖๓}ก^{๖๔} เ^{๖๕}ค^{๖๖}ิ^{๖๗}น^{๖๘}เ^{๖๙}ห^{๗๐}ย^{๗๑}ว^{๗๒}ห^{๗๓}ง^{๗๔}า^{๗๕}ย^{๗๖}จ^{๗๗}ิ^{๗๘}ย^{๗๙}ค^{๘๐}า^{๘๑}
เ^{๘๒}ห^{๘๓}ง^{๘๔}ว^{๘๕}ย^{๘๖}น^{๘๗}เท^{๘๘}พ^{๘๙}ว^{๙๐}เ^{๙๑}ค^{๙๒}ค^{๙๓}า^{๙๔}ว^{๙๕} จ^{๙๖}เ^{๙๗}เ^{๙๘}ค^{๙๙}ิ^{๑๐๐}
เ^{๑๐๑}ย^{๑๐๒}น^{๑๐๓}เ^{๑๐๔}ห^{๑๐๕}น^{๑๐๖}ย^{๑๐๗}ม^{๑๐๘} โ^{๑๐๙}ค^{๑๑๐}น^{๑๑๑}ค^{๑๑๒}ก^{๑๑๓}ท^{๑๑๔}า^{๑๑๕}ม^{๑๑๖}เ^{๑๑๗}ช^{๑๑๘}เ^{๑๑๙}
ย^{๑๒๐}ก^{๑๒๑}พ^{๑๒๒}า^{๑๒๓}ย^{๑๒๔}เ^{๑๒๕}ค^{๑๒๖}ง^{๑๒๗}เ^{๑๒๘}ย^{๑๒๙}อ^{๑๓๐}ง^{๑๓๑}เ^{๑๓๒}ย^{๑๓๓}น^{๑๓๔}เ^{๑๓๕}ค^{๑๓๖}ค^{๑๓๗}ิ^{๑๓๘}น^{๑๓๙}
ค^{๑๔๐}า^{๑๔๑}ก^{๑๔๒}เ^{๑๔๓}ค^{๑๔๔}า^{๑๔๕}ย^{๑๔๖}ก^{๑๔๗}ก^{๑๔๘}ก^{๑๔๙}ก^{๑๕๐}ล^{๑๕๑}ห^{๑๕๒}า^{๑๕๓}ก^{๑๕๔}เ^{๑๕๕}ย^{๑๕๖}ง^{๑๕๗})

คำแปล

อนิ^๑จ^๒า^๓พ^๔ระ^๕ว^๖ิ^๗ญ^๘ญ^๙า^{๑๐}ณ^{๑๑}จะ^{๑๒}เส^{๑๓}ก^{๑๔}เ^{๑๕}จ^{๑๖}ไป^{๑๗}อยู่^{๑๘}ณ^{๑๙}
ที่^{๒๐}ใด^{๒๑}ๆ^{๒๒}ก็^{๒๓}ยัง^{๒๔}หา^{๒๕}ท^{๒๖}ร^{๒๗}า^{๒๘}ย^{๒๙}ไม่^{๓๐} เ^{๓๑}พ^{๓๒}ระ^{๓๓}ณ^{๓๔}น^{๓๕}
จ^{๓๖}ึง^{๓๗}ต^{๓๘}อ^{๓๙}ง^{๔๐}บ^{๔๑}า^{๔๒}เ^{๔๓}ย^{๔๔}ย^{๔๕}พ^{๔๖}เ^{๔๗}ญ^{๔๘}พ^{๔๙}ระ^{๕๐}ร^{๕๑}า^{๕๒}ช^{๕๓}ก^{๕๔}ล^{๕๕}ห^{๕๖}ร^{๕๗}อ^{๕๘}ก^{๕๙}ล^{๖๐}
อ^{๖๑}ท^{๖๒}ิ^{๖๓}ศ^{๖๔}ด^{๖๕}ว^{๖๖}า^{๖๗}ย^{๖๘} เ^{๖๙}พ^{๗๐}เ^{๗๑}อ^{๗๒}จะ^{๗๓}ไ^{๗๔}ด้^{๗๕}ข^{๗๖}ำ^{๗๗}ม^{๗๘}พ^{๗๙}ั^{๘๐}น^{๘๑}จ^{๘๒}
ท^{๘๓}เล^{๘๔}ท^{๘๕}ก^{๘๖}ษ^{๘๗}ไป^{๘๘}ส^{๘๙}ล^{๙๐}ศ^{๙๑}ค^{๙๒}ิ

บ^๑ค^๒น^๓เ^๔ค^๕อ^๖น^๗น^๘ว^๙น^{๑๐}น^{๑๑}ง^{๑๒}ด^{๑๓}ส^{๑๔}ป^{๑๕}ค^{๑๖}า^{๑๗}ห^{๑๘}ะ^{๑๙}ท^{๒๐}เ^{๒๑}า^{๒๒}น^{๒๓}
เ^{๒๔}ป^{๒๕}น^{๒๖}ห^{๒๗}า^{๒๘}ท^{๒๙}น^{๓๐}า^{๓๑}ย^{๓๒}น^{๓๓}ิ^{๓๔}ร^{๓๕}ย^{๓๖}บ^{๓๗}า^{๓๘}ล^{๓๙}ท^{๔๐}เ^{๔๑}า^{๔๒}น^{๔๓}

เห^๑ต^๒ค^๓ณ^๔น^๕จ^๖ิง^๗อา^๘รา^๙ธ^{๑๐}นา^{๑๑}พ^{๑๒}ระ^{๑๓}ส^{๑๔}ง^{๑๕}ม^{๑๖}เ^{๑๗}จ^{๑๘}เ^{๑๙}ริ^{๒๐}ญ^{๒๑}
พ^{๒๒}ระ^{๒๓}พ^{๒๔}ท^{๒๕}ม^{๒๖}น^{๒๗}ต^{๒๘} ข^{๒๙}อ^{๓๐}พ^{๓๑}ง^{๓๒}ค^{๓๓}ณ^{๓๔}พ^{๓๕}ระ^{๓๖}ว^{๓๗}ิ^{๓๘}ต^{๓๙}น^{๔๐}
ต^{๔๑}ร^{๔๒}ย^{๔๓}ท^{๔๔}ง^{๔๕}ส^{๔๖}า^{๔๗}ม^{๔๘} จ^{๔๙}ง^{๕๐}บ^{๕๑}ิ^{๕๒}น^{๕๓}ค^{๕๔}า^{๕๕}ล^{๕๖}ให้^{๕๗}พ^{๕๘}ระ^{๕๙}
ว^{๖๐}ิ^{๖๑}ญ^{๖๒}ญ^{๖๓}า^{๖๔}ณ^{๖๕}ห^{๖๖}ร^{๖๗}ว^{๖๘}ิ^{๖๙}ญ^{๗๐}ญ^{๗๑}า^{๗๒}ณ^{๗๓}เ^{๗๔}ก^{๗๕}เ^{๗๖}ส^{๗๗}เ^{๗๘}ก^{๗๙}เ^{๘๐}ส^{๘๑}ล^{๘๒}ศ^{๘๓}ค^{๘๔}ิ

บ^๑ค^๒น^๓พ^๔ระ^๕ส^๖ง^๗ม^๘ป^๙ระ^{๑๐}ช^{๑๑}ม^{๑๒}เ^{๑๓}จ^{๑๔}เ^{๑๕}ริ^{๑๖}ญ^{๑๗}พ^{๑๘}ระ^{๑๙}พ^{๒๐}ท^{๒๑}
ม^{๒๒}น^{๒๓}ต^{๒๔} น^{๒๕}ำ^{๒๖}พ^{๒๗}ระ^{๒๘}ว^{๒๙}ิ^{๓๐}ญ^{๓๑}ญ^{๓๒}า^{๓๓}ณ^{๓๔}ห^{๓๕}ร^{๓๖}ว^{๓๗}ิ^{๓๘}ญ^{๓๙}ญ^{๔๐}า^{๔๑}ณ^{๔๒}
เ^{๔๓}ส^{๔๔}เ^{๔๕}ก^{๔๖}เ^{๔๗}มา^{๔๘}ป^{๔๙}ระ^{๕๐}ท^{๕๑}บ^{๕๒}ย^{๕๓}ง^{๕๔}ท^{๕๕}ด^{๕๖}ง^{๕๗}พ^{๕๘}ณ^{๕๙}น^{๖๐}เ^{๖๑}ล^{๖๒}ว^{๖๓}
จ^{๖๔}ง^{๖๕}ป^{๖๖}ล^{๖๗}ด^{๖๘}เ^{๖๙}ย^{๗๐}ล^{๗๑}อ^{๗๒}ง^{๗๓}ค^{๗๔}ว^{๗๕}ง^{๗๖}จ^{๗๗}ิ^{๗๘}ต^{๗๙}ให้^{๘๐}ส^{๘๑}ว^{๘๒}าง^{๘๓}ค^{๘๔}ง^{๘๕}
แ^{๘๖}ส^{๘๗}ง^{๘๘}พ^{๘๙}ระ^{๙๐}า^{๙๑}ท^{๙๒}ิ^{๙๓}ค^{๙๔}ย^{๙๕} จ^{๙๖}ัก^{๙๗}ไ^{๙๘}ค^{๙๙}เ^{๑๐๐}ส^{๑๐๑}ค^{๑๐๒}ิ^{๑๐๓}บ^{๑๐๔}พ^{๑๐๕}ระ^{๑๐๖}
ส^{๑๐๗}ั^{๑๐๘}ท^{๑๐๙}ร^{๑๑๐}ร^{๑๑๑}ม^{๑๑๒}เท^{๑๑๓}ค^{๑๑๔}น^{๑๑๕}า^{๑๑๖}น^{๑๑๗}ป^{๑๑๘}ระ^{๑๑๙}เส^{๑๒๐}วิ^{๑๒๑}ฐ^{๑๒๒}น^{๑๒๓} แ^{๑๒๔}ล^{๑๒๕}ว^{๑๒๖}
จ^{๑๒๗}ง^{๑๒๘}พ^{๑๒๙}ิ^{๑๓๐}จ^{๑๓๑}า^{๑๓๒}ร^{๑๓๓}ด^{๑๓๔}า^{๑๓๕}ง^{๑๓๖}ซ^{๑๓๗}า^{๑๓๘}ร^{๑๓๙}ไม่^{๑๔๐}เ^{๑๔๑}ก^{๑๔๒}เ^{๑๔๓}ย^{๑๔๔}ย^{๑๔๕}อ^{๑๔๖}ม^{๑๔๗}แ^{๑๔๘}บ^{๑๔๙}ร^{๑๕๐}
ป^{๑๕๑}ร^{๑๕๒}ว^{๑๕๓}น^{๑๕๔}แ^{๑๕๕}ต^{๑๕๖}ก^{๑๕๗}ค^{๑๕๘}ิ^{๑๕๙}บ^{๑๖๐}เ^{๑๖๑}น^{๑๖๒}ร^{๑๖๓}ร^{๑๖๔}ร^{๑๖๕}ม^{๑๖๖}ค^{๑๖๗}า^{๑๖๘} แ^{๑๖๙}ล^{๑๗๐}จ^{๑๗๑}

คำประกาศเส้นเครื่องสังเว

(ตจเทียบหย่า หเทียบดินย้องโชน
เข็กหม่วยย้ากกลายเดิม เท็งโชน
โทวเจ็บ เตทอเนยन्हงวากหยกท
กงยี่ นามโมกบาดตามโต๊ เตย
ตางเอียงโชตัก ๗ ค่ายจ้งมินเทียบ
ยักยอลายเดิม)

(ย่ำคยกเทียบคเหิงยบเจอง กิงโยน
คกชนัน ตันโตค้ำรานัน)
(เข้าชนันจูลเหลกคอกคยบาย)

คำแปล

ตั้งใจระลึกถึงกองการกุศล เพื่อค้ำ
โลก ไกรธ หลง อย่าให้มัวใน
สันดาน มนุษย์เกิดในโลกนี้ไป
เหมือนผู้เฒ่าคร่ำครวญ ของ
หมั่นระลึกถึงทางพระโพธิญาณซึ่ง
เป็นทางบรมสุข

ประกาศฉบับนี้ ขอเชิญเชิญพระ
วิญญูญาณหรือวิญญูญาณซึ่งปราศจาก
ความมีคัมภีร์ ขอจงเสด็จแลมาด้วย
ส่วนกุศลทั้งในประกาศเชิญฉบับนี้
โดยเร็วตามกำหนดปีเดือนวันเวลา
ขอ นอบน้อม นมัสการ พึงพระ บารมี
อิทธิหารแห่งพระมาลัยเถรเจ้าเป็น
ประธานในการพระราชกุศลหรือกุศล
นี้โดยแน่นแฟ้น ใจจึงประกาศเชิญ
ฉบับนี้ (ลงนามอธิษฐานสงฆ์เป็น
ประธาน)

คิย สวต พระ พุทฺธมณคฺย บทน แล พระ
ราชกุศลถวายแลให้
ข้าทูลลอองธุลีพระบาทจงกราบถวาย
บังคมสดัน

คำประกาศเส้นเครื่องสังเว

(วาทยกเขียนเลิกโทงโยชน เบิก
โทยโยทากยชนเหลือ)

คำแปล

แม้จิตต์ เบิก ขาน ปราศจากกิเลส
เครื่องย้อมใจแล้ว ก็จักได้สำเร็จ
ทางโพธิญาณ เมื่อถึงทางโพธิญาณ
แล้วก็จักไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิด
อยู่ในวัฏสงสารต่อไป

คือเมื่ออ่านประกาศแล้วเผาหนังสือที่อ่านแลกระคายเงินทองเป็นขบพิริ

พิธีประชุม (กุ้งห่อ)

(คือถวายเครื่องกระยาหารเป็นพุทธบูชาในเวลากลางวัน)

พิธีทำในเวลากลางวัน คือจิตต์การแลเครื่องขบฉันตามสมควร
แล้ว คณะสงฆ์พร้อมกัน แต่หัวหน้าต้องคุกเข่าอ่านประกาศคำถวาย
ดังต่อไปนี้

ประกาศคำถวาย

(ไหมวเหียนนามคา หยินกัคคิน
จิโหล่ไควทั้นไคยเกรอก เห่งวียน
ที่เตียบเหญิงจ้ญิง)

คำแปล

อภัยไมยตบคตลนิตเห็นไปยยังอวย
ครนตนชนกให้หวันหวาศตังกลวิ
จึงพิจารณาเชื่อแน่วางศญาติที่ล่วง
ลัขไปแล้วนั้น คงจะไม่พันอวย
ตังทนมิตเห็น จึงได้ตังใจนอยน้อม
นมัสการพระพทธเจ้ายังทิศตวันตก

ประกาศคำถวาย

(เชื้อยี่ เชื้อยมลาเกรือกขาง ก้อกทัน
ก้อกรู้ ฝ่องเผือกตวยตอเตียน
ต่งกินไคย้องกิเชื้อว)

(กิมเชื้อวว่างเท เชื้อวชันเท่งจ
เหียบ จอโหน่งหวายกงจ่งตัง ตก
หยกหมกฏ เนียมเฮืองเกียนทัน
โค้วยายหม่าวกาง กิมเคื่องกวาง
กรง ผุ่เตียบไค ผุ่ย้องจัน
เตียนเหียนลิน)

คำแปล

ขอได้ โปรด นำ พระ วิญญาณ หรือ
วิญญาณ ไปสู่ที่ชอย

ด้วยเจ้าภาพ อยู่ในกรุงสยาม หรือ
ตำบลใด ๆ จิตเครื่องกระยาบวช

สักการบูชาพระรัตนตรัยทั้งสามแล
ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลหรือกุศล
อธิศถวาย หรืออธิศถึงท่านผู้ ที่ล่วง
ลับไปแล้วนั้น

ออกพระนามแลนามเจ้าภาพพร้อม

ด้วย พระบรมวงศานุวงศ์ฝ่ายหน้า
ฝ่ายใน ด้วยกาลวันนชาพเจ้า

ทั้งหลายตั้งใจ โดย ความบริสุทธิ์
นมีสักการ นำเครื่องกระยาบวช

สักการบูชาถวาย ขอพระผู้มีพระ
ภาค เจ้าได้ โปรด นำ พระ วิญญาณ

หรือวิญญาณเสด็จมาสู่พิณินิยาต
พทธจักรนี้ (ลงพระนามแลนาม

ผู้ถวาย)

ประกาศคำถวาย

(เวียงหม่างชั้นยเนนหังวากหยกท
ถ่อเต๋ต่ายห่างอเนนหังวากหยกท
ยี่ง)

(โอโฮยักลิณเอยม วักต๋อต่ายกวิ
โค้งหยัตรค้อโฮลจ๋เอ็ง ทางเกว้อ
หย่างชั้นจิกว้า)

(ค้อหยากิมหังวากถหยก งาเลม
จัตันจันกรโคณผุ เก่เคียนมินเอย
ฮ้างเตยงเจียวให้ย ยอดเกรองหม่าง
เทียนตังฟุ้งต๋อต่ายเทื่อฟ้าขบาวโดน
กิน เติบถอค้อมิน เหว่ยนกยอ
หยยา ต้าวหังว้างชั้นเพื่อง เถื่อง
ไคว่เผิกเอ็ง ห่ากั้เซียวไค่)

คำแปล

ข้บเคอนวันเวลาประสูติแลเกิด พระ
ชนมายุไค้เท่านั้นพรธษาแลบ ครั้น
ถึงข้บเคอนวัน เวลานั้นเสด็จสวรรคต
แลก็ข้ไป

อนิจจาท้วยพระวิญญาณ หรือ
วิญญาณข้ไปแลแล้ว ส่วนธาตุ
ทั้ง ๕ หรือก็แปรผันไป ยังหาทราบ
ว่าวิญญาณจะไปสู่พระที่ไค้ไม่ ฉนั้น
จึงไค้ข้าพญัพระราชกุศล แลกกุศล
อุทิศถวาย เพื่อจะได้รับผลสุขใน
ภพหน้า

ข้คนเคอนนวันนลงสัปดาห์เท่นั้น
แลหน้าทนายนิรยบาลทเท่านั้น ฉนั้น
จึงไค้อาราธนาพระภิกษุสงฆ์ เจริญ
พระพทธมนต์ อุทิศส่วนพระราช
กุศลนถวายหรือให้ผู้ที่ล่วงลับไปยัง
ปรโลกแลฉนั้น ขอจงไค้ไปสู่สุคติ
โดยอำนาจพระบารมีอนิหาร แห่ง
พระรัตนตรัยเปนตัพพะ

ประกาศคำถวาย

(กิมตักก^๑เหล็ยก^๒เชื่องกรวย ห่งอ^๓
กั๋ง^๔เชื่อ^๕ยั้ง^๖ว่านาม^๗ข้าย^๘เต้า)

(นามโมกรง^๑เทียน^๒เคี้ยว^๓เห่งอ^๔ โยน^๕
ชือ^๖ทิกคาม^๗นั้ยัง^๘เฝ็ก^๙ จั่ม^{๑๐}น^{๑๑}กิม^{๑๒}เลี่ยน^{๑๓}
คำ^{๑๔}ห่า)

(นามโม^๑ไค^๒เพื่อง^๓เคี้ยบ^๔ไค^๕ต่าย^๖คั่ว^๗
ชือ^๘อ้าย^๙คำ^{๑๐}เฝ็ก^{๑๑} จั่ม^{๑๒}น^{๑๓}กิม^{๑๔}เลี่ยน^{๑๕}
คำ^{๑๖}ห่า)

(นามโม^๑มิน^๒ย้าว^๓จุก^๔โซ^๕โยน^๖โตน^๗ กั^๘
ยัค^๙ตาม^{๑๐}ไค^{๑๑}ต่าย^{๑๒}ทั้น^{๑๓} เคี้ยว^{๑๔}ต้าง^{๑๕}เยอง^{๑๖}โย^{๑๗}
ตัก^{๑๘}มา^{๑๙}ชา^{๒๐}ตัก^{๒๑} จั่ม^{๒๒}น^{๒๓}ทั้น^{๒๔}เลี่ยน^{๒๕}คำ^{๒๖}
ห่า)

(กง^๑ยัค^๒ตาม^๓ย้าย^๔ทั้น^๕จ้ง^๖ ตอ^๗ผ^๘หย่าง^๙ลิน^{๑๐}
ยัค^{๑๑}เทีย^{๑๒}ค^{๑๓}เลี่ยน^{๑๔}เท้ง^{๑๕} กวาง^{๑๖}ย้าง^{๑๗}เฮื่อง^{๑๘}
ค้าง^{๑๙}จั่ม^{๒๐}น^{๒๑}โก้ง^{๒๒}คัก^{๒๓})

(กันั้น^๑กั^๒คา^๓ชัน^๔ผ^๕เหมา^๖ เต็ก^๗ไค^๘กั^๙
เห่ง^{๑๐}วียง^{๑๑} หลัค^{๑๒}ต่าย^{๑๓}ไค^{๑๔}ง^{๑๕}เท้ง^{๑๖} หลก^{๑๗}
คั่ว^{๑๘}ตอ^{๑๙}ชัน^{๒๐} ย้าย^{๒๑}ทั้น^{๒๒}จั้น^{๒๓}ยัค^{๒๔})

คำแปล

ข^๑ค^๒น^๓จ^๔ก^๕ต^๖ง^๗ค^๘ร^๙อ^{๑๐}ง^{๑๑}ก^{๑๒}ระ^{๑๓}ยา^{๑๔}บ^{๑๕}ว^{๑๖}ช^{๑๗} อ^{๑๘}ัน^{๑๙}
ป^{๒๐}ระ^{๒๑}ณ^{๒๒}ี^{๒๓}ค^{๒๔}ถ^{๒๕}ว^{๒๖}าย^{๒๗}เป^{๒๘}น^{๒๙}พ^{๓๐}ท^{๓๑}ท^{๓๒}ย^{๓๓}ชา^{๓๔} ใน^{๓๕}การ^{๓๖}
พ^{๓๗}ร^{๓๘}ร^{๓๙}า^{๔๐}ช^{๔๑}พ^{๔๒}ิ^{๔๓}ค^{๔๔}ร^{๔๕}ง^{๔๖}น^{๔๗} ท^{๔๘}ง^{๔๙}อ^{๕๐}าน^{๕๑}พ^{๕๒}ร^{๕๓}พ^{๕๔}
ฎ^{๕๕}ิ^{๕๖}กา^{๕๗}ถ^{๕๘}ว^{๕๙}ย^{๖๐}

ข^{๖๑}อน^{๖๒}อบ^{๖๓}น^{๖๔}อ^{๖๕}ม^{๖๖}น^{๖๗}มี^{๖๘}ส^{๖๙}การ^{๗๐}ร^{๗๑}อง^{๗๒}ค^{๗๓}ส^{๗๔}ม^{๗๕}เค^{๗๖}้^{๗๗}จ^{๗๘}พ^{๗๙}ระ^{๘๐}
ส^{๘๑}ัก^{๘๒}ย^{๘๓}ม^{๘๔}น^{๘๕}ี^{๘๖}พ^{๘๗}ท^{๘๘}เจ^{๘๙}้า^{๙๐} จ^{๙๑}ง^{๙๒}เป^{๙๓}น^{๙๔}ป^{๙๕}ระ^{๙๖}ธ^{๙๗}า^{๙๘}น^{๙๙}

ข^{๑๐๐}อน^{๑๐๑}อบ^{๑๐๒}น^{๑๐๓}อ^{๑๐๔}ม^{๑๐๕}น^{๑๐๖}มี^{๑๐๗}ส^{๑๐๘}การ^{๑๐๙}ร^{๑๑๐}อง^{๑๑๑}ค^{๑๑๒}พ^{๑๑๓}ระ^{๑๑๔}อร^{๑๑๕}ห^{๑๑๖}ัน^{๑๑๗}ต^{๑๑๘}
พ^{๑๑๙}ท^{๑๒๐}เจ^{๑๒๑}้า^{๑๒๒}จ^{๑๒๓}ง^{๑๒๔}เป^{๑๒๕}น^{๑๒๖}ป^{๑๒๗}ระ^{๑๒๘}ธ^{๑๒๙}า^{๑๓๐}น^{๑๓๑}

ข^{๑๓๒}อน^{๑๓๓}อบ^{๑๓๔}น^{๑๓๕}อ^{๑๓๖}ม^{๑๓๗}น^{๑๓๘}มี^{๑๓๙}ส^{๑๔๐}การ^{๑๔๑}ร^{๑๔๒}อง^{๑๔๓}ค^{๑๔๔}พ^{๑๔๕}ระ^{๑๔๖}มา^{๑๔๗}ล^{๑๔๘}ย^{๑๔๙}
เ^{๑๕๐}ร^{๑๕๑}เจ^{๑๕๒}้า^{๑๕๓} ช^{๑๕๔}ึง^{๑๕๕}เป^{๑๕๖}น^{๑๕๗}ผ^{๑๕๘}ู้^{๑๕๙}ป^{๑๖๐}ร^{๑๖๑}ค^{๑๖๒}ส^{๑๖๓}ท^{๑๖๔}ัว^{๑๖๕}ใน^{๑๖๖}อ^{๑๖๗}ย^{๑๖๘}
ภ^{๑๖๙}ม^{๑๗๐}ิ^{๑๗๑} จ^{๑๗๒}ง^{๑๗๓}เป^{๑๗๔}น^{๑๗๕}ป^{๑๗๖}ระ^{๑๗๗}ธ^{๑๗๘}า^{๑๗๙}น^{๑๘๐}

ข^{๑๘๑}อ^{๑๘๒}ัญ^{๑๘๓}เช^{๑๘๔}อ^{๑๘๕}ญ^{๑๘๖}เท^{๑๘๗}พ^{๑๘๘}ค^{๑๘๙}า^{๑๙๐}ท^{๑๙๑}ง^{๑๙๒}ห^{๑๙๓}ล^{๑๙๔}า^{๑๙๕}ย^{๑๙๖} จ^{๑๙๗}
มา^{๑๙๘}เป^{๑๙๙}น^{๒๐๐}อ^{๒๐๑}ง^{๒๐๒}ค^{๒๐๓}พ^{๒๐๔}ย^{๒๐๕}า^{๒๐๖}น^{๒๐๗}ใน^{๒๐๘}การ^{๒๐๙}พ^{๒๑๐}ร^{๒๑๑}ร^{๒๑๒}า^{๒๑๓}ช^{๒๑๔}พ^{๒๑๕}
ิ^{๒๑๖}น^{๒๑๗}ท^{๒๑๘}ว^{๒๑๙}ย^{๒๒๐}

ข^{๒๒๑}อ^{๒๒๒}อ^{๒๒๓}ท^{๒๒๔}ิ^{๒๒๕}ค^{๒๒๖}พ^{๒๒๗}ร^{๒๒๘}า^{๒๒๙}ช^{๒๓๐}ก^{๒๓๑}ศ^{๒๓๒}ล^{๒๓๓} แ^{๒๓๔}ล^{๒๓๕}ก^{๒๓๖}ค^{๒๓๗}ล^{๒๓๘}อ^{๒๓๙}น^{๒๔๐}น^{๒๔๑}
ถ^{๒๔๒}ว^{๒๔๓}าย^{๒๔๔}ห^{๒๔๕}ร^{๒๔๖}อ^{๒๔๗}พ^{๒๔๘}ร^{๒๔๙}า^{๒๕๐}ช^{๒๕๑}า^{๒๕๒}น^{๒๕๓} แ^{๒๕๔}ค^{๒๕๕}ส^{๒๕๖}ม^{๒๕๗}เค^{๒๕๘}้^{๒๕๙}
พ^{๒๖๐}ระ^{๒๖๑}บ^{๒๖๒}ร^{๒๖๓}ม^{๒๖๔}ว^{๒๖๕}ง^{๒๖๖}ค^{๒๖๗}ุ^{๒๖๘}ผ^{๒๖๙}ู้^{๒๗๐}ท^{๒๗๑}เ^{๒๗๒}ส^{๒๗๓}เ^{๒๗๔}ค^{๒๗๕}ค^{๒๗๖}บ^{๒๗๗}ข^{๒๗๘}ัน^{๒๗๙}ธ^{๒๘๐}ิ^{๒๘๑}ป^{๒๘๒}เ^{๒๘๓}ล^{๒๘๔}ว^{๒๘๕}

ประกาศคำถวาย

(เห่งองการเฝือกตอ จึ่งมีนเื่องชา
เกิงเข้อ เตทอเนี่ยนหรงวากหยกท
เคตอเพ็งเฮื่อง ไคว่ยายเื่องเข้อ)

คำแปล

นั้น ขอจงไต้เสด็จสู่สคติ ทั้งทรง
แผ่พระราชกุศลทั่วหมื่นสัตว์ทั้งหลาย
ยเคอนวันเวลาน ขอพงพระบารมี
อภินิหารแห่ง พระรัตนตรัยทั้งสาม
จงบ้นกาลให้เทวทูต ซึ่งไต้เบิกพระ
เนตรแล้วนั้น นำพระพุทธรูปภาคยัย
นถิงพระผู้เป็นใหญ่ยิ่งในสากลโลก
(ลงนามอธิษฐานตั้งเป็นประธาน)

เมื่อจบอ่านประกาศถวายเป็นพุทธบูชาแล้ว เภากระคายที่เขียน
คำประกาศกับรูปนกเทวทูต กระคายเงินกระคายทองเผาไฟ เป็น
เสร็จพิธี

พิธีขามสพาน

จักแสดงพิธีขามสพานตามต้นเหตุที่มาในพระคัมภีร์ดังนี้
(ค้างตามต่างฝ่ายช้อ หรงว่างไต้ยเทียบก้าวย้าว เญิงเกวียน
ค่ายต่างกินเกียนถ่อชั้นกินยกเกวียน หุเถียบเทียบกว้าง นามเกียน
ไต้โจ้ว ชั้นห้ายเญิงเทียบถ่อมินต้อห้า กากถ่าถ่อชั้นไต้ย หุ้หม่าง
กว้าง ก็เทียบเญิงถ่าว เกียนกินไต้ต่างไคว่ยาย ไต้ยนามเกียนไต้โจ้ว
จึ่งชั้น ยาวหนายถ่อชั้นไต้ย)

เมื่อครั้งพระภิกษุต่างตามต่าง (พระถึงซัมจัง) ไปเรียนพระไตร
ปิฎกณทวีปวันตกครั้งนั้น ท่านได้เห็นคูปพระไตรปิฎกมีพระคัมภีร์มี
นามว่า (ถ่อซันกิน) หนึ่งผูก ในคัมภีร์ผูกนั้นกล่าววามนุษย์ซึ่งอยู่ใน
ชมพูทวีปนี้ ก่อนที่จะปฏิสนธิได้ยืม (ถ่อซันเตียง) ทรัพย์สินสมบัติของ
พระองค์ (หม่างกวาง) ผู้ที่ให้มาปฏิสนธิเป็นมนุษย์อยู่ในชมพูทวีปนี้
คือบนมือศรามาเท่านั้น ครั้นเมื่อยังมีชีวิตอยู่ในมนุษยโลกยังหา
ได้ใช้หนี้ที่ตนได้ยืมมานั้นไม่ ครั้นถึงเวลาคัพขันธก็ยังมิได้ไปเกิดใน
ที่ชอยได้ ฉะนั้นวงศ์ญาติจึงได้กระทำการกุศลทิศส่งข้ามสฟานไปใช้
หนี้ที่ตนยืมมาเมื่อเวลาปฏิสนธินั้น (อานานผูกเงิง เท่โตนนามเถียน
ไปโจ้วจัน ทาห่ายเห่งเวียนเอ็กนังหนายคัก) ในสมัยครั้งนั้นพระ
อานนทเถระเจ้าได้กราบทูลว่าข้าแต่พระองค์ผู้ทรงพระภาคเจ้าผู้เจริญ เป็น
ด้วยเหตุใดนมนุษย์ซึ่งเกิดอยู่ในชมพูทวีปนี้ ตั้งความอธิฐานจึงมิได้
สมประสงค์ ขอพระพุทธรองค์ได้โปรดแสดงให้ข้าพระพุทธเจ้าทราบด้วย
(เผ็กโงนเหญือกจันเบ็กหนาย ถ่อซันเตียงทกรุงกินชงเมียงโหม่ง
เถียนท้าวยชันไค้วกรุงกียองเงิงหง้อถ่ายเคื่องกรุก เเคียบเงิงโฮ่นพัค
เหียบคเงิงคินเท่งหอยเคียมถ่อซันเตียง) องค์สมเด็จพระผู้ทรงพระภาค
เจ้าจึงมีพระพุทธรูปภาควิสแก่พระอานนท ว่าตุกรอานนท จงรู้เถิดมนุษย์
ในโลกตั้งอธิฐานไม่ได้สมประสงค์นั้น ก็เพราะเมื่อชาติก่อนยืม (ถ่อ
ซันเตียง) ทรัพย์สินสมบัติของพระองค์ (หม่างกวาง) แล้วยังหาได้
ใช้หนี้กันนั้นไม่ จึงอธิฐานสิ่งใดไม่ได้สมความปรารถนา ทั้งในเวลานอน

ก็ให้ความกระวนกระวายเล่ห์หน้าหน้าไปประการต่าง ๆ แม้ว่าคัมภีร์
ไปแล้วก็ไม่สามารถจะไปสู่สคติได้ ฉะนั้นจึงตั้งการพิทักษ์
อาราธนาพระสงฆ์นำพระวิญญูญาณข้ามไปใช้หนี้ โดยฟังอำนาจแห่ง
พระรัตนตรัยก็นำพระวิญญูญาณสู่สคติได้

(นิทานของคนที่นำมากล่าวนี้มีไว้ใช้สวดในเวลาทำพิธีข้ามสะพาน
แต่บางที่ก็ใช้สวดในเวลาเจริญพระพรหมมณฑลบ้าง ที่ต้องสวดในเวลาทำพิธี
ข้ามสะพานนี้ คือคำประกาศมอบใช้หนี้ คณะสงฆ์ได้เขียนมาในกระดาษ
แผ่นหนึ่งต่างหาก พอเสร็จข้ามสะพานถึงรูปนายคลัง จึงอ่านประกาศทั้ง
ข้อไปนี้)

คำประกาศมอบใช้หนี้

(ตามข้าพเจ้าต่าง บินทิทกายอลาย
ลัทธิยาวาตรจันพาบสอ เจียวกอด
เชียมลาแก้วกขางกอกทันกอกว)

(เผื่องเผือกตราชัยตือเตียน กุงกิน
ว่างโค ไต่ยงกเชียว)

คำแปล

ข้าพเจ้าต่าง บินทิทกายอลาย ขอบพระ
ขารมื่อฉินหารแห่งพระรัตนตรัยทั้ง
สาม จึงเป็นประธานในการพระราชา
พิธีข้ามสะพาน ณประเทศสยามหรือ
ประเทศใดตำบลใด ๆ

ขอนอบน้อมพระรัตนตรัยทั้งสามเป็น
ที่พึ่ง ไปรตนนำพระวิญญูญาณหรือ
วิญญูญาณข้ามสะพานไปใช้หนี้ให้พระ
องค์ (หม่างกวาง) ซึ่งได้ยืมมา
ตั้งแต่เมื่อเวลามาปฏิสนธิ

คำประกาศมอบใช้หนี้

(กิมเฮียวว่างเตเฮียวซันเท่งจูเหียบ
จื่อโหล่นหวงว้ายกงจั้งกง ไทงเหินยม
ผกย้อยง จินเตยนเหียนว่างลิน
เว้งหม่างซันยูเนี่ยนหวงวากหยกที่
ถ่อซันเหื่องถ่อเต่ ค่ายห่างอ้อเนี่ยน
หวงวากหยกทยุง)

(โอโฮอินซันอ๊ต คังตามินค้าย
กิมหยกค้อยง คักเท่งค้ายหนาย
ค้อหยากิมหวงวากถหยก งาเลิม
จัตัน)

(ยอดเถืองหม่างเทียนคังฟ่งคั้งลิน
ยัง หยัตมินเพือกหย่งเกว้อซัน
เพื่อง ไบนค่างคักถอ ลายค้อ
กรอหัย ไต้วฮันควายาบ หงว้ายยอ
คังตามินเตยง เองฮายเพาวคาน
หลนพยกเทียนยังหัย ไต้งเหียบมิน

คำแปล

ลงพระนามเลนนามเจ้าภาพพร้อมด้วย
พระบรมวงศานุวงศ์ฝ่ายหน้าฝ่ายใน
ผู้ซึ่งมีความระลึกถึงพระคุณที่ล่วง
ลับไปยังปรโลกแล้วนั้น ลงพระนาม
ท่านผู้ทศบนัน ประสูติเมื่อขเดือน
วันเวลา พระชนมายุได้เท่านั้น
พรรษาหรือข ครันถึงขเดือนวันเวลา
นั้นจึงเสด็จสวรรคตหรือคืบไป

อนิจจาเมื่อเวลามาปฏิสนธิกันได้ยืม
สมบัติของพระองค์ (หม่างกวาง)
มา ยักขบขอพึ่งพระบารมีอิทธิหาร
แห่งพระรัตนตรัยทั้งสาม ได้โปรด
นำพระวิญญูญาณข้ามสพานไปใช้หนี้
ให้สิ้นกรรมเวร

ขคนเดือนนวนนถึงสปีคาหะที่เท่านั้น
จึงอาราธนาพระสงฆ์เจริญพระพุทธ
มนต์ นำพระวิญญูญาณหรือวิญญู
เสด็จแลไปมอบทรัพย์สมบัติ ซึ่งได้
ยืมมาแต่เกิมนันให้แก่องค์ (คัว
กวาง) คือนายคดังที่เท่านั้น คังมี

คำประกาศมอบให้หนี้

ผู้ว่าสินค้เก้ ใ้ตัวกวางต้น ค่าย
พ้องท่า)
(เตทอเนยหงวากยักที)

(ย้ายคีนเหว)

เมื่ออ่านประกาศมอบให้หนี้แล้ว จึงเอาหนังสือประกาศสอดไว้
ที่เสอรุณายคสัง แล้วเอาไปเผาไฟ พร้อมทั้งกระคายเงินกระคายทอง
เปนเสร็จพิธี

พิธีลดยกระทาง

พิธีลดยกระทางหมายความว่าทำบุญกุศลอุทิศไปทางน้ำ คณะสงฆ์
เขียนคำประกาศลงในกระคายแผ่น ๑ ขึ้นพร้อมกันอ่านประกาศดังต่อไปนี้

คำประกาศ

(ตามข่าวติโยนต้าง วิจตุ้นเจียวกือ
เซียมลาเกวก)
(ผ่องเผือกตวราย ตอเตยนไคย่อง
กเซียว กิมเซียวว่างเต)

คำแปล

ที่ตงพิริสันนิบาตพุทธจักรอยู่ณประ
เทศสยามหรือประเทศใดตำบลใด ๆ
ขอนอบน้อมพึงอำนาจพระรัตนตรัย
ทั้งสามเป็นประธาน ในการพระราช
พิธีลดยกระทาง

คำประกาศ

(เชี่ยวเท่งซันจู เทียบจ้อโหน่ยหว
ว้ายกุงจั้ง)

(ยี่หยักเกรองตังอควาเต้าเทียตมิน
เยี่ยงฟายทโยหง่าย คันทกลายยัก
โห่ย เถื่องไค้วเผ็กเทียนห่าก
เชี่ยวไค่)

คำแปล

เพื่อทูลพระราชาทุกสกลถวายหรือถึง
ท่านผู้ล่วงลับไปแล้วนั้น ลงพระ
นามแลนามเจ้าภาพพร้อมทั้งพระ
บรมวงศ์านุวงศ์ฝ่ายหน้าฝ่ายใน หรือ
พร้อมทั้งวงศ์ญาติทั้งหลาย
ด้วยในเวลาอันชอบอาราธนาพระสงฆ์
เจริญพระพุทธมนต์ ลอยกระทงแผ่
กุศล เชื้อเชิญปฏิบัติบูชาเปรตทั้ง
๑๐ จำพวก มีประเภท ๓๖ ประเภท
ต่าง ๆ กัน จงมาประชุมรับส่วน
พระราชกุศลฉนวนเดือนขึ้นโดยเร็ว
ตามกำหนดในประกาศฉบับนี้ (ลง
นามอธิบดีสงฆ์เป็นประธาน)

เมื่ออ่านประกาศจบแล้วเอากระดาษคำประกาศนั้นแลกระดาษเงิน
กระดาษทองเผาไฟลอยน้ำไปเป็นเสร็จพิธี

พิธี (ตวายตัง) ถวายเข้าสังฆ์

พิธีถวายเข้าสังฆ์นั้นไม่จำเป็นต้องทำทุกการ ถ้าารใดเจ้าภาพเขา
ไม่จัดถวายเข้าสังฆ์ก็ไม่ต้องทำ ถ้าเขาถวายจึงทำ คือประชุมคณะ

สงฆ์แล้วหัวหน้าคุกเข่ารับแล้วสวดคำอนโมทนาเป็นเสร็จพิธีรับ เมื่อฉัน
แล้วจึงสวดสูตรอันบอกเหตุการณ์เบื้องต้นที่ถวายเข้าสงฆ์ดังต่อไปนี้

เรื่องต้นเหตุที่ถวายเข้าสงฆ์

พริ (กึ่งเล็กทรายตั้ง) ถวายอามิสบูชา ต้นเหตุมีมาในพระ
สูตรดังนี้ (ขอลให้มายัง ยี่ที่เล็กต่ำ ยี่ที่เหย่เกร็กก็ต่อ เกียโกตก
เยียง ต่ายหมุกเกียนเลียน ถัดก็หลกโถ้ง หยุกไต่ฝ่ไหม้ว ย่าวหยู
โปจีเอ็ง) สมัยครั้งหนึ่งองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า เสด็จประ
พาสอยู่ที่เขตวันวิหารเมืองสาวัตถี ในเวลานั้นพระโมคคัลลานเถระเจ้า
พระผู้เป็นเจ้าเล็งทีพิกษุตรวจุทวมนุญโลกตลอดถึงอบายภูมิ ก็ได้
เห็นมารดาท่านไปเป็นปรตัตตบชีวีเปรต ทนทุกข์เวทนาอดอยากว่าง
กายชบสอม พระผู้เป็นเจ้ามีความเมตตาระลึกถึงพระคุณแห่งมารดา
จึงขนยาตราเข้าไปให้มารดาบริโภค มารดาจึงรับเอายาตราอาหารมาถึงมือ
แล้ว แต่ยังหาทานจะบริโภคอาหารในยาตรานั้นไม่ ก็บันดาลให้อาหาร
ในยาตรานั้นลุกเป็นเพลิงทั้งสิ้น ก็หาอาหารจะบริโภคอาหารนั้นได้ไม่ พระ
โมคคัลลานเถระเจ้าจึงนำเอาเหตุนี้มากราบทูลองค์สมเด็จพระผู้ทรงพระ
ภาคเจ้า (เผิกโงนยื่อไหม้วไต่ยงักเทิมเกียย พี่ยอียักเงิงหลกเสอ
หน้ายซา) พระพุทธองค์มีพระพุทธปฏิภาตรัสแก่พระโมคคัลลานเถระเจ้าว่า
อภิวโมคคัลลาน มารดาของเธอ นั้นสร้างเวรกรรมไว้แต่ชาติปางก่อน
หนาแน่นนัก เหลืออำนาจของเธอแต่ผู้เดียวจะโปรดมารดาเธอให้พ้น

จากกองทูกษัตริย์นั้นได้ ต้องฟังพระบรมพระอริยสงฆ์เจ้าทั้งสิบทิศจึงจะ
ไปรคมารดาของเธอก็พ้นจากกองทูกษัตริย์ได้ พระโมคคัลลานเถระเจ้าเมื่อ
ได้รับพระพุทธรูปจากนั้นแล้ว พระผู้เป็นเจ้าก็ทำยาวิหารไปอาราธนา
พระอริยสงฆ์เจ้าทั้งสิบทิศมาประชุมสนธิบาตพร้อมกันแล้ว พระผู้เป็น
เจ้าจึง จัดเครื่องอาหาร บิณฑบาตถวายพร้อมทั้ง เครื่องไทยทานต่าง ๆ
เสร็จแล้วมารดาพระโมคคัลลานเถระเจ้าก็พ้นจากกองทูกษัตริย์ไปสู่สุคติ โดย
ฟังอำนาจพระบรมอิทธิหารแห่งพระผู้ทรงพระภาคเจ้าแลพระอริยสงฆ์ทั้ง
สิบทิศ ต้นเหตุนี้เนื่องมาจากพระสูตรดังนี้ จึงได้กระทำสืบต่อมาใน
ปัจจุบันนี้ (ที่ว่าสวดนั้นคือสวดแต่ภาษาฉวนไม่ใช่แปลด้วย)

จบพิธี (ทั้งถวายทั้ง) คือถวายเข้าสงฆ์

พิธีทั้งกระจาด

เรื่องเหตุเดิมที่จะทั้งกระจาด

พิธีสวดทั้งกระจาดมีมาในพระสูตรดังนี้ (หยี้ที่แท้ โตนต่ายกาค้อ
ลาทัน หิวหยิ่งกหลตมาตังย่าลามเสอ หย้อจ้อค้อแคว จินค้อโยตาก
โยไซ้จั้งโหยย เตียงโห้วยเหญ่ยว ยี้ยี้เกียดฟาย) ในสมัยครั้งหนึ่ง
องค์สมเด็จพระผู้ทรงพระภาคเจ้า เสด็จประทับอยู่ที่นิโครธารามเมือง
กบิลพัสดุ์ พร้อมด้วยพระภิกษุเจ้าห้าหมื่นล้นมือคอยสดับพระสังฆกรรมเทศนา
ในเวลานั้นพระอานนท์เถระเจ้าไปนั่งสมาธิอยู่ในที่สงัดแก่ผู้เดียว ครั้นถึง

เวลาที่กษัตริย์พระผู้เป็นเจ้าได้ทัศนไปเห็นอสุรกายมีนามว่า (เหญึมมโซ้ว)
 ร่างกายชubb ผอมเหี่ยวแห้งแล มีเพลิงพลุ่งออกจากปากลำคอเท่ารูเข็ม
 ผมนครีษะกักรังทั้งมีเขี้ยวออกออกจากปากน่าฟังกลัวยิ่งนัก อสุรกาย
 นั้นมายืนประนมมือขอพระอานนท์ว่ายังอีกสามราตรีท่านก็จะถึงแก่มรณ
 ภาพ แล้วต้องมาอยู่ในหม้ออสุรกายดังเช่นข้าพเจ้านี้ เมื่อพระอานนท์
 ได้ฟังอสุรกายบอกดังนั้น พระผู้เป็นเจ้าก็มีความหวาดเลี้ยวกลัวต่อมรณ
 ภัย เพราะยังเป็นปถุชนอยู่ พระผู้เป็นเจ้าจึงถามอสุรกายนั้นว่าจะทำ
 ประการใดจึงจะพ้นจากความตาย แลพ้นจากทุกข์ในหม้ออสุรกายนั้นได้
 อสุรกายตอบว่าถ้าพระผู้เป็นเจ้าอยากจะให้พ้นจากกองทุกข์ ก็ให้กระทำ
 พุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา แลบริจจาคทานให้แก่ยากเข็ญใจที่
 ขออยากแลแผ่กุศลไปให้แก่พวกอสุรกายทั้งหลาย ท่านก็จักได้ มีอายุ
 ยืนวิวัฒนาการ ส่วนอสุรกายทั้งนั้นจักได้ พังผลกุศลที่ท่านอุทิศให้ ก็
 อาจพ้นจากกองทุกข์ถึงสุคติได้โดยพลัน เมื่อพระอานนท์ได้ ฟังอสุรกาย
 กล่าวดังนั้น จึงได้นำความมากราบทูลองค์สมเด็จพระผู้ทรงพระภาค
 เจ้าตามคำที่อสุรกายกล่าวนั้น แล้วขอให้พระผู้ทรงพระภาคเจ้าช่วย
 (หยีที่เท โตน ก้าวอานนโงน หยอกิมเหยิกโพ หงาหุเพื่องเตียน
 หลินหยอนังท) พระผู้ทรงพระภาคเจ้าจึงมีพระพุทธานุญาตวิสแก่พระ
 อานนท์ ว่าครอานนท์ ๆ อย่าได้มีความหวาดเลี้ยวเกรงกลัวไปเลย
 เราตถาคตจะชี้ทางให้ เพื่อ บริจาค ทานให้แก่หม้อ อสุรกาย แล พวก
 พรหมณอยู่ที่เมืองมายาค้า (เห็นจะเป็นเมืองมีท้าวจุ้กรรมัง) เพราะ

พวกพราหมณ์ที่เมืองนั้นยากจนอนาถามาก เมื่ออานนทบริจาทานแล้ว
 อานนทก็จิกฟันจากอุ้งคางทกล่าวแล้วนั้นได้ แต่การที่จิกบริจาทานให้
 ทัวถึงอสุรกายนั้นยาก เพราะพวกอสุรกายนั้นสร้างกรรมไว้มาก จึง
 ไม่สามารถที่จะบริจาทานได้ ต้องทงพิชประชุมพระอรียเจ้าทั้งหลายมา
 เจริญพระคาถา นามว่า (ถักยอลาย) ด้วยอำนาจพระคาถานี้ทำให้
 ทัวถึงหม้ออสุรกายทั้งหลายได้ ส่วนอานนทก็จิกได้มีอายุยืน เมื่อ
 พระอานนทเถรเจ้าได้ศรัทธาพระพุทธรูปนั้นแล้ว พระผู้เป็นเจ้าจึงจัดหา
 เครื่องสักการบูชาแลเครื่องอุปโภคบริโภคพร้อมแล้ว พระผู้เป็นเจ้าก็
 ตั้งพิธีสัณนิบาตพุทธจักรณที่ควร จึงกระทำสักการบูชาพระพุทธรูปเจ้า
 พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า มิ่งมงคลแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็น
 ประธานในการนี้ เมื่อพระอานนทผู้เป็นเจ้าบริจาทานแล้วก็ศีส่วนกุศล
 ไปให้หม้ออสุรกายครั้งนั้น โดยได้พึ่งอำนาจพระบารมีอันนิหาวแห่งพระ
 รัตนตรัยทั้งสาม แลอำนาจพระคาถา (ถักยอลาย) นั้น จึง
 ยันดาลให้ทัวถึงหม้ออสุรกายทั้งหลาย ได้รับผลทานอันแล้วไปสู่สุคติ
 (เผิกโงนอานาน หงาอ้อเตยงเท ตากยาลาโมน อ้อกวางค้อต่ายโยตาก)
 ของมงคลแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า จึงมีพระพุทธรูปกาตรัสแก่พระอานนทว่า
 คุณกรอานนท จงรู้เถิดเราตถาคตจะแสดงให้ทราบ เมื่ออดีตกาลล่วง
 แล้วครั้งนั้นเราตถาคตเกิดในตระกูลพราหมณ์ อยู่ในสำนักพระโพธิสัตว์
 ทรงนามว่า (กวางค้อต่ายโยตาก) พระโพธิสัตว์พระองค์นั้น เมื่อผู้
 โดยบริจาทานให้แก่หม้ออสุรกายใด ๆ แล้ว พระองค์ก็อ่านพระคาถานี้

นามว่า (ถักยอลาย) สวคชน ด้วยอำนาจพระศาสดานี้ อาพาให้ทั่วถึงหม
 ลัทธิอสุรกายทั้งหลาย เราตถาคตจึงนำมาแสดงแก่อาณนทีในกาลบัด
 นี้ แลอาณนทีจึงรู้ซึ่งอสุรกายที่มาบอกแก่อาณนที ว่ายังอีกสามวาทริ
 อาณนทีก็จึงถึงมรณะนั้น หาใช่อื่นไกลไม่คือพระโพธิสัตว์ (กวางคือ
 ต่ายไข่ ตาก) นั้นเอง พระโพธิสัตว์องค์นี้เมื่อปรารถนาจะโปรดทั้งมนุษย์
 แลอ้ายสัตว์ทั่วไป (คือผีเหี้ยฉะ) ด้วยพรหมวิหาร คือ เมตตา กรุณา
 มุทิตา อุเบกขา ทั้ง ๔ อย่างนี้บริบูรณ์ อยู่ในเรือ ๆ จึงได้แบ่งภาคมา
 บอกแก่อาณนที เพื่อจะได้เป็นต้นบริจาทานต่อ ๆ ไป เพราะเหตุนี้
 การบริจาทานทั้งกระพาคจึงต้องมีรูปยมราช คือพระโพธิสัตว์แบ่งภาค
 เป็นประธานสำหรับแจกเครื่องไทยทานทั้งกระพาค ปฐมพิธิทั้งกระพาค
 มีมาในพระสูตรดังนี้ จึงได้กระทำตลอดมาจนปัจจุบันนี้ ทั้งการสวด
 พธิทั้งกระพาคนั้นมีอาสนตั้งเป็นชั้นสูงกลางคำถามลาคัยดังนี้ คือพระ
 สงฆองค์ที่สถิตอยู่ชั้นสูงนั้น สมมติสนองพระโอบูว่าที่พระ (ทิกกายา
 มุนี) คือองค์พระสักยมุนีโคกมสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเครื่อง องค์ที่สถิต
 อยู่ชั้นรองเบื้องขวานั้นสมมติสนองพระโอบูว่าที่พระ (ต้าที่เผิก)
 คือพระวิปัสสิทรงเครื่อง องค์ที่สถิตอยู่ชั้นรองเบื้องซ้ายนั้นสมมติสนอง
 พระโอบูว่าที่พระ (ทักเผิก) คือพระสิขทรงเครื่อง องค์ที่สถิตอยู่ชั้น
 รองต่ำลงไปเบื้องขวานั้น สมมติสนองพระโอบูว่าที่พระ (ต้าเผิก)
 คือพระเวสสทรงเครื่อง องค์ที่สถิตอยู่ชั้นรองต่ำลงไปเบื้องซ้ายนั้น

สมมตสนองพระโอรสผู้ว่าที่พระ (โก้วลิวโตนเล็ก) พระกักกุสันธะทรง
 เครื่อง องค์ที่สถิตอยู่ณชั้นต่ำเบื้องขวานั้น สมมตสนองพระโอรสผู้ว่าที่พระ
 (โก้วนาฮ่ามนี้เล็ก) พระโกนาคนะทรงเครื่อง องค์ที่สถิตอยู่ณชั้นต่ำ
 เบื้องซ้ายนั้น สมมตสนองพระโอรสผู้ว่าที่พระ (กาเยียบเล็ก) พระ
 พุทธกัสสปทรงเครื่อง องค์ที่สถิตอยู่ณเบื้องต่ำหันหน้าออกนั้น สมมต
 สนองพระโอรสผู้ว่าที่พระ (เตี้ยตางเบื่องไต้ก) คือพระมาลย์เถรเจ้า
 ทรงเครื่อง หน่วงจิตต์ภาวนาพระนามตลอดการพิธีทั้งกระชาติ องค์
 ที่สถิตอยู่ณเบื้องต่ำหันหน้าเข้านั้น สมมตสนองพระโอรสผู้ว่าที่พระ
 (กลอย่านาเล็ก) พระพุทธเจ้าเปิดโลกทรงเครื่อง หน่วงจิตต์ภาวนาพระ
 นามตลอดการพิธีทั้งกระชาติ องค์ที่สถิตอยู่ณทิศตะวันออกนั้น สมมติ
 สนองพระโอรสผู้ว่าที่พระ (โด้งเฟื่องอาไซเยเล็ก) ทรงเครื่อง หน่วง
 จิตต์ภาวนาพระนามตลอดการพิธีทั้งกระชาติ องค์ที่สถิตอยู่ณทิศตะวัน
 ตกนั้น สมมตสนองพระโอรสผู้ว่าที่พระ (ไต่ยเฟื่องอาัยคาเล็ก) พระ
 อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเครื่อง หน่วงจิตต์ภาวนาพระนามตลอด
 การพิธีทั้งกระชาติ องค์ที่สถิตอยู่ณทิศเหนือ นั้น สมมตสนองพระ
 โอรสผู้ว่าที่พระ (ปักเฟื่องทันตเล็ก) ทรงเครื่อง หน่วงจิตต์ภาวนา
 พระนามตลอดการพิธีทั้งกระชาติ องค์ที่สถิตอยู่ณทางทิศใต้นั้น สมมต
 สนองพระโอรสผู้ว่าที่พระ (นามเฟื่องข้าวขันเล็ก) ทรงเครื่อง หน่วง
 จิตต์ภาวนาพระนามตลอดการพิธีทั้งกระชาติ ส่วนพระอัครคันทั้งหลาย

นั้นสมมติสนองพระโอรสผู้ว่าที่พระสาวกทั้งหลาย เวลาแรกขึ้นสวดคฤ
 นั้นคณะพระสงฆ์ทั้งหลายซึ่งได้สมมติสนองพระโอรสผู้ว่าที่พระพทธเจ้าทั้ง
 หลายนั้น ต้องหันหน้าแห่งจิตต์ไปทางทิศวันตกชวามาแล้ว จึง
 หันหน้ากลับที่ประธานมือนอกคลุมจีวรนั้น เป็นการแสดงว่าได้สำรวมอินทรีย์
 แล้วสวดสรรเสริญพระบารมีพระพทธเจ้าทั้งหลายดังต่อไปนี้

คำสวดสรรเสริญบารมี

(เลิกเหยย่นขยอตนหมางเหงวัก)

(เหยย่นขยอเทียบนหยักพองกวางมิน)

(เหยย่นกวางโผเจยวอเถยเพอง)

(เหยย่นคอบขยอกัก)

คำแปล

พระพักตร์พระพทธเจ้านั้น แจ่มแจ้ง

เสมือนดังพระจันทร์เมื่อดวงเพ็ญ

คือพระพักตร์ประดุจดังพระอาทิตย์มี

แสงสว่างพันดวง

คือพระพทธเจ้านั้น มีแสงสว่าง

ส่องทั่วทั้งสิบทิศ

คือ พระองค์ บริบูรณ์ พร้อมไป ด้วย

เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา

ชงย่นสวด

ประธานมือนอกสามครั้งนั้น เป็นการแสดงว่ากระทำวงจิตต์ให้มั่น
 ใน (ย้ายเค้นเหว) คือ สมาธิ ขันธญา

จบตอนที ๓

ตอนที่ ๒ นั้นสวดพิธิพรหมน้ำพระพทมนต์ ให้สวดในบริเวณ
 สันนิบาตแล้ว จึงสวดชยันโตยกพระเจ้า ๕ พระองค์ขึ้นเป็นพระลก
 เสรีแล้ว คำสวดพิธิพรหมน้ำคือสวดสัจให้บริสุทธิ

จบตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓ เจริญพระคาถา (อุมลามซอซอ อุมอย่าหมุกกอกาน
 ลาย ยี่ม่อหิงไนไซโล ๆ ซอซอ) ที่เอนันนางจุ่มน้ำพระพทมนต์คือ
 เป็นปัญหาแสดงว่าให้บริสุทธิทั้งภายนอกภายใน (อุมว่าซอลาย ใฝ่มี
 อย่าไธง) หยิบเข้าสารขึ้นชัคออกไป เป็นปัญหาแสดงว่าปลดจาก
 โลภ โทษ โมห แลให้บังเกิด คีล สมาริ ปัญญาขึ้น ที่สิ้นระฆัง
 เล็กนั้นเจริญพระคาถาดังนี้ (หงากิมเงิงลินฉือ ทินเขียนเถปเฟื่องซอ)
 คือขอให้เสวยระฆังดังตลอดทั่วทั้งสิบทิศ โดยอำนาจพระคาถาอันเชอเชิญ
 เทพคามาประชุมเป็นทิพยานในการพระราชพิธีสันนิบาตนี้ จบตอนที่ ๓
 แล้วหยกถาวรานากรรมฐานบทโดยบทหนึ่งแล้วแต่สวดก พอสวดแล้ว
 ต่อไปถึงตอนที่ ๔ คืออ่านประกาศเชิญ คำประกาศนั้นต้องเขียนมา
 ในกระดาษแผ่น ๑ แล้วนั่งอ่านประกาศดังต่อไปนี้

คำประกาศเชิญ

(ตามข่าวติไข้นต่าง ยี่คุ่นเจียวกือ
 เชี่ยมลาเกวีกยางก้อกทันกือกรู้)

คำแปล

ที่ดังพิธีสันนิบาตนี้ บำเพ็ญพระราช
 กุศลบุญจบสัปดาห์ที่เท่านั้นณประ
 เทศสยามหรือประเทศใดตำบลใด

คำประกาศเชษฐ

(เผื่องเผือกตวยตอเตียน ^๗ตุงกิน
ไต่ย้องก^๗เชียว)

(กิม^๗เฮียวว่าง^๗เค^๗เฮียว^๗เท่ง^๗ซัน^๗เจีย^๗บ
จื่อว่าง^๗กง^๗โหน่^๗ห้ง^๗ว้าย^๗จุง^๗คัง)

(ยี้^๗หยุก^๗เกรอ^๗งตัง^๗ อี้^๗ควา^๗ไต^๗เทีย^๗ต
มิน^๗เยอ^๗ง^๗ฟ้าย^๗ทโย^๗ห้ง^๗ยโก^๗โฮ่น^๗ คิน^๗
กราย^๗เยิก^๗ไต่^๗ยเฮ้ง^๗อง^๗ไค^๗ว^๗ เผือก^๗เอ็ง^๗
ห่า^๗ก^๗เชียว^๗ไต่)

(กิม^๗ตัก^๗ตัก^๗ยี้^๗กาม^๗โล^๗โหว^๗ถึก^๗ยี้^๗ก
เยียน^๗ไต่^๗นาม^๗หนือ^๗ เถิบ^๗หล่าย^๗โก
โฮ่น^๗ เทรีย^๗ว^๗ค่าง^๗เตียง^๗ ทิน^๗ฟ้าย^๗
ย้ง^๗กิน^๗ ถ่อ^๗ต้าย^๗เหอ^๗ง^๗ดึก^๗ ไต่^๗น^๗ตัก^๗
ทาม^๗เซ้ง^๗ซี^๗ เกวียน^๗กรอ^๗ย้าย^๗คิน^๗เหว^๗)

คำแปล

ขอ^๗น^๗อบ^๗น้อม^๗ฟัง^๗พระ^๗บารมี^๗อินิ^๗หาร
แห่ง^๗พระ^๗รัตน^๗ตรัย^๗ทั้ง^๗สาม^๗ อธิ^๗ศ^๗พระ^๗
ราช^๗กุศล^๗ แลก^๗ศ^๗ล^๗ ถวาย^๗หรือ^๗ให้^๗พระ^๗
วิญ^๗ญา^๗ณ^๗แล^๗วิญ^๗ญา^๗ณ^๗จง^๗ไต่^๗ไป^๗ส^๗ส^๗
ค^๗คิ^๗ แล^๗เพอ^๗แผ่^๗พระ^๗ราช^๗กุศล^๗อน^๗น^๗
ให้^๗แก่^๗หมู่^๗อสุ^๗รกาย^๗ทั้ง^๗หลาย^๗ทวย^๗

ลง^๗พระ^๗นาม^๗ แล^๗นาม^๗เจ้า^๗ภาพ^๗พร^๗้อม^๗
ทวย^๗พระ^๗บรม^๗วง^๗ศาน^๗ว^๗ศ^๗ ฝ่าย^๗หน้า^๗
ฝ่าย^๗ใน

วัน^๗น^๗จัก^๗อารา^๗ธนา^๗พระ^๗สง^๗ฆ์^๗เร^๗วิญ^๗พระ^๗
พท^๗ม^๗น^๗ต์^๗ ใน^๗การ^๗พระ^๗ราช^๗พิธิ^๗บริ^๗จาค^๗
ทาน^๗ทั้ง^๗กระ^๗จาท^๗ อ่า^๗น^๗ประ^๗ภาศ^๗ท^๗ร^๗ง
แผ่^๗พระ^๗ราช^๗กุศล^๗แลก^๗ศ^๗ล^๗ให้^๗ท่ว^๗ถึง^๗หมู่^๗
อสุ^๗รกาย^๗ทั้ง^๗หลาย^๗

ย^๗ค^๗น^๗บริ^๗บุร^๗ณ^๗พร^๗้อม^๗ทวย^๗เคร^๗อง^๗อุป^๗โภก^๗
บริ^๗โภก^๗ทั้ง^๗หลาย^๗บริ^๗จาค^๗ทาน^๗ให้^๗แก่^๗หมู่^๗
อสุ^๗รกาย^๗ชาย^๗หญิง^๗ทั้ง^๗ส^๗ิบ^๗จำ^๗พวก^๗ จ^๗ง
มาร^๗ับ^๗ส่วน^๗พระ^๗ราช^๗กุศล^๗แลก^๗ศ^๗ล^๗ผล^๗
ค^๗ิล^๗ผล^๗ทาน^๗ เพอ^๗ส^๗ละ^๗ โลภ^๗ โทษ^๗

คำประกาศเชิญ

ว่างเทิงบินคั่ง ชำมทักโชตน กวี่
หม่างตามโตน คักคังเถยเค้ย)
(เตทอเนยन्हงวากหยก ที่เทียบ
ยักยอลายเค็ม)
(กวางค้อค่าย)

(ยกเค็มเกรยวณ พ้ายย้ายหลก
ค่าว เถยหล่ายโกโฮ้น เหยียน
เยียนเสอโ้ว ทิตทลิตการู เกรง
ชาเจองค่าย อีถาวพโหมวักลัหม
หย่างเหลอง เกรพคโกโฮ้น คอ
ทาเตยงย้อง ยาเทิงเกวียน ถวก
คังจง)
(ถกยอลาย)

จบตอนที่ ๔

แล้วเฝ้ากระต่ายที่เขียนประกาศแลกระต่ายเงิน
กระต่ายทอง หยุทลาวนาครห์หนึ่งจะเป็นคาถาอะไรแล้วแต่สควก

คำแปล

โมห แลให้มันอยู่ในคิล สมาริ
ขัญญา แลวกักได้ไปสู่สคติ
ลงบเคอนวันเวลานแล่นมัสการพระ
โพธิสัตว์
ซึ่งแย่งภาคเปนมมราช ขอให้รับ
ประกาศฉบับนี้ เพื่อเป็นทิพยานใน
การพระราชพิธี แลจงนำหม
อสุรกายทั้งหลายมารับส่วนพระราช
กศลแลกศลณกาลบัดนี้
แล้วตั้งใ้ประกาศเรียกอสุรกาย ๓๖
จำพวก แลปรทัตตปชั้วเปเรตทั้งสี่
ซึ่งอาศรัยอยู่หม่อมหม้า แลคั่น
พฤกษาทั่วไป ซึ่งอยู่ในความปก
ครองของมมราช โดยอาศรัยอำนาจ
พระคาถา

ขอจงนำมารับพระราชกศล แลกศล
ในวันนี้ (ลงนามอธิบดีสงฆ์เป็น
ประธาน)

ตอนที่ ๕ เจริญพระศาสนา (ถักขอลาย คือออกพระนามพระเจ้า
๗ องค์) แล้วพระราชกุศลแลกุศลให้จำพวกอสุรกายซึ่งไม่มีญาติแลที่
อาศรัยพักพิง อสุรกายจำพวกนโมชาติก่อนไม่ได้สร้างผลคือผลทานไว้
แลเกียจคร้านไม่อยากจะสดับพระสัทธรรมเทศนา ซึ่งเป็นพระธรรมที่แท้
จริงขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่พระองค์ตรัสเทศนาสั่งสอน
ไว้ ก็กาลนี้ได้ฟังอำนาจคุณพระรัตนตรัยทั้งสาม ก็จักได้พ้นจาก
กองทุกข์ถึงสุคติ (จบตอนที่ ๕) แล้วจึงแจ้งทั้งกระจาก
จบพิธีทั้งกระจาก

พิธีเผาเครื่องกระตาศ

พิธีเผาเครื่องกระตาศต้องสวดสังเวคณ์วันก่อน ๆ แล้ววันสุดท้าย
เป็นวันรวมที่จะเผา คณะสงฆ์ต้องเขียนใบประกาศอิศระเครื่องภาชนะใช้
สอยต่าง ๆ ลงในกระตาศแล้วเขียนอ่านดังต่อไปนี้

ใบประกาศมอบเครื่องใช้สอย
(ยากกว้างยาวค่าง ยี่สิบสี่นิ้วกือ
เชี่ยมลาแก้วกวางกอกกั้นกอกกู่)

(เผอิญเผิกตวายคือเตียน ตุงกิน
ไต่ย้องกัเขียว)

คำแปล

ที่ตึงพิณนินยานัน บำเพ็ญพระราช
กุศลแลกุศลบุญบารมีศาหะที่เท่านั้น
ณประเทศสยามประเทศใดตำบลใด
ขอนแก่นน้อมฟัง พระ บารมีพระรัตน
ตรัยทั้งสาม ทรงบำเพ็ญพระกุศล
แลกุศลอุทิศถวายเครื่องภาชนะใช้
สอยต่าง ๆ

ใบประกาศมอบเครื่องใช้สอย

(กิมเฮียวว่างเตเฮียวซันเท่งจูเหียบ
ว่างกงโหน่งหวายจั้งคั้ง)

(โท้งเหี่ยมผกย็ยอ้ง จันเตียน
เหียนว่างดินเท่งโชน เวิงหม่างซัน
ยเนี่ยนหรงวากหยกที่ ถ้อซันเหื่อง
ถ้อเต๋ ค่ายห่างอ้อเนี่ยนหรงวากหยก
ที่จั้ง)

(โอโฮยักตักเป็กโฮ้ยเทียนทหวิน
เบียด หย่งเท่งค้อเตียน ไก่วไค่
หรงว่างซัน)

(ค้อหยากิมหรงวากถหยก งาเลิม
จัตัน จันกริโคณผ เก่เคียนมินเยอ
ฮ้างเตยงเจียวโหย ยอถ็กรอ
หม่างเทียนตัง ฟังค่งค่ายเทอ ฟาย
ข้าวโตนกิน เดียถ้อค้อมิน เหว่งยวน
กยอ้งหยาดาวหรงว่างซันเฟอง เกอง)

คำแปล

ลงพระนาม แลนามเจ้าภาพพร้อม
ด้วยพระบรมวงศานุวงศ์ฝ่ายหน้า
ฝ่ายใน

เจ้าภาพทั้งหลายมีความระลึกถึง
พระคุณท่านที่ล่วงลับไปยังปรโลก
แล้วนั้น ลงพระนามแลนามผู้ค้ำ
ประสิทธิ์หรือเกิดเมื่อบ่ก่อนเวลาเท่า
นั้น ครั้นถึงบ่ก่อนวันเวลาเท่านั้น
เสด็จสวรรคตหรือค้ำไป

อนิจจาสังขารซึ่งมีลมหายใจเข้าออก
แม้มลมออกไม่ย้อนเข้าแล้วก็จักไกล
จากโลกนี้ไปยิ่งภพหน้า ฉะนั้นจึงต้อง
บำเพ็ญพระราชกุศลแลกุศลอุทิศ
ถวายของได้ไปสู่สคติ

เดือน นวมนเวลางดสัปดาห์เท่า
นั้น เป็นหน้าที่นายนิรยบาลเท่านั้น
เพราะเหตุนี้จึงอาภาษาพระสงฆ์
เจริญพระพุทธานต์ทรงบำเพ็ญพระ
ราชกุศลแลกุศลอุทิศถวาย ขอพวง
คุณพระรัตนตรัยทั้งสาม จงบันดาล

ใบประกาศมอบเครื่องใช้สอย
ไว้เผื่อเอง หักเชียวได้)

(กิมตักตำวกร้าง กินโก้งว้าง
หมาง ฟ้ายสอไจ้ล้ง ชดเกบ
โกวังตัก เตียบย้งยกตำว พอยอ
ย้องฮั่น คีเทิงเจียว ยีเทิงให้
จเคื่องเลื่อง ตากหงว้างซันยี่ โกง
กอ เชียวท่งเทียนเอื่องจเทียนเขก
คำเตียบกรงจเคียบ เลียนคายกอเฝม
จัว เฝกถ่อยกซันจิก)

(ตจเคียบหย่า ยกเฟ็งว่าตอเกบ
หิวเคียบเกบพอยอช้อง จันเคียน
เหียนว่างลัน ไท้วเจียยี่เจียวเคต
เนียนหงวากหยกทเกบกงยีนามโม
โตยเฟื่องเคียบโตคำยตำวซออายคำ
เฝก ตากคำยจิงมิน เตียบยยกยอ
ลายเคิม)

คำแปล

ให้พระวิญญาณหรือวิญญาณเสด็จ
ไปสู่สุคติ

บัดนี้การพระราชพิธีนั้นเสร็จบริบูรณ์
แล้วจักถวายหรือให้ใบประกาศ
ฉบับนี้เป็นเครื่องสำหรับยกย่อง จัก
ถวายเพื่อเสด็จไปเสวยสุขยังภพหน้า
คือ สวรรค์แลมรรคผลนิพานเป็น
ที่สุด

ประกาศฉบับนี้เมื่อทูลถวายพระ
วิญญาณหรือให้แก่วิญญาณ (ลง
พระนามแลนามท่านที่ไต่ล่องลับไป
แล้วนั้น) จึงยกถ้อยไว้เป็นสำคัญ
ลงบเคือนวันเวลารับ แลชอนอบ
น้อมนมัสการพระอรหันตสัมมาสัม
พุทธเจ้าซึ่งเป็นประธาน ในการพระ
ราชพิธีกุศลแลกุศลโดยแน่แลมั่น
ใจต้งประกาศฉบับนี้ (ลงนามอธิบดี
สงฆ์เป็นประธาน)

เมื่ออ่านใบมอบเครื่องใช้สอยเสร็จแล้ว จึงเอาใบมอบสอดไว้ใน
วิญญาณ รอไว้คอยเผื่อพร้อมกันกับเครื่องอื่นต่อไป

เรื่องปฐมเหตุที่จะเผาเครื่องใช้สอย

การเผาเครื่องกระชายที่นับถือโดยแน่นอนว่าได้รับนั้น คงมีปรากฏในพงศาวดาร (ตี่ตังลเต้เบ็ง) คือในเรื่องซุชตึงเมื่อครั้งกระโน้นว่าเมื่อพระเจ้าแผ่นดินพระองค์หนึ่งทรงพระนามว่า พระเจ้าลชชบั้น พระองค์สลบไป ทรงพระวิญญานของพระองค์เสด็จไปยังอภยาภูมิ นายนิรยบาลจึงตรวจตราตามบาปชู้ เห็นว่าพระเจ้าลชชบั้นยังไม่ถึงทมรณะ นายนิรยบาลจึงนำส่งพระเจ้าลชชบั้นกลับยังมนุษย์โลก เวลาที่นายนิรยบาลนำพระองค์มานั้น มีพวกอสุรกายพากันมาฉกคร่ำพระองค์ไว้ พระเจ้าลชชบั้นจึงเรียกให้นายนิรยบาลช่วย นายนิรยบาลจึงตอบว่าข้าพเจ้าช่วยพระองค์ไม่ได้ แม้พระองค์มีเงินทองจงแจกจ่ายให้แก่พวกอสุรกายนั้นแล้วจึงจะไปได้ พระเจ้าลชชบั้นตอบว่าเราไม่มีเงินทองติดมาเลย จะเอาที่ไหนมาแจกจ่ายให้พวกนั้น นายนิรยบาลทูลว่ามิทมิมนุษย์โลก มีราษฎรผู้หนึ่งนามชื่อว่า (เคื่องเลื่อง) เป็นราษฎรอยู่ในความปกครองของพระองค์ แลเป็นผู้ค้าขายเลี้ยงชีพ เมื่อค้าขายได้เงินมาแล้วผู้นั้นก็ซื้อกระชายเงินกระชายทองเผาเสมอทุก ๆ วัน แต่หาได้อุทิศให้แก่ผู้ใดไม่ กระชายที่เผานั้นก็กลายมาเป็นเงินอยู่ในอภยาณ ๓๓ ครั้งขอพระองค์จงดมเงินในสักคลังหนึ่ง เพื่อจะได้แจกจ่ายให้แก่พวกที่อดอยากท้อขายแล้วพระองค์จึงกลับไปไต่สวดวาท ครั้นพระเจ้าลชชบั้นได้ทรงฟังนายนิรยบาลทูลดังนั้นแล้ว พระองค์จึงดมเงินในสักคลังหนึ่งแจกจ่ายให้แก่พวกอสุรกายที่อดอยากท้อวาทแล้ว นายนิรยบาลจึงนำ

พระองค์ก็ยังยืนมนุญโลก ครั้นเมื่อพระเจ้าลชนพนชนมาแล้ว พระองค์
จึงตรัสเล่าให้ข้าราชการของพระองค์ทราบ แล้วพระองค์มีรับสั่งให้ตาม
(เคื่องเลื่อง) เจ้าของเงินเข้ามาแล้ว พระองค์จึงตรัสเล่าเรื่องทั้งมีมา
ข้างต้นนั้นให้ (เคื่องเลื่อง) เจ้าของเงินทราบ แล้วพระองค์จึงมอบ
เงินคลังหนึ่งใช้หนี้ให้ (เคื่องเลื่อง) ตามที่ไต่ ยมนั้น เรืองเภาเครื่อง
กระต่ายมีปรากฏในพงศาวดารดังนี้ จึงได้กระทำตลอดมาจนปัจจุบันนี้
แต่มาพลิกแพลงทำเป็นเครื่องภาชนะใช้สอยต่าง ๆ เภาอุทิศถวายแด่ให้
ท่านที่ล่วงลับไปยังปรโลกแล้วนั้น ในการพระราชพิธีเภาเครื่องกระต่าย
คือตั้งโต๊ะพระภูมิเจ้าที่ขึ้นโต๊ะหนึ่งมีเครื่องสักการบูชาพร้อม แล้วยก
เครื่องกระต่ายมาตั้งรวมแห่งเดียวกัน ส่วนในโรงพิธีงัดกันนั้นพระสงฆ์
ทั้งหลายเจริญพระพุทธมนต์ แลให้เจ้าภาพโยกพระวิญญาณหรือวิญญาณ
สวดขมากรรมต่อพระพทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสังฆเจ้า แล้วพระสงฆ์
สวดขอขมาแทนดังนี้

คำสวดขอขมา

(ไต่ย่ตุงเคิมเขยเคื่องเคิมซำม)

(เคิมเยื่อเคิมเหยียคที่ไต่ยเหยียคย่อง)

(ไต่ยย่องเคิมเหยียคเหลื่องกูไคว้ง)

คำแปล

อกุศลที่จะบังเกิดขึ้นนั้นก็เพราะใจ
เป็นเหตุ

ถ้าใจ คับ แล้ว อกุศล ก็ย่อม คับ สูด
สิ้นไป

ถ้าอกุศล คับ สูด สิ้น แล้ว ใจ ก็ว่างเปล่า
บริสุทธิ์

คำสวดขอขมา
(ถัดท้ายนี้ไว้ข้ามไฮ้)

(นามไมไว้ข้ามไฮ้ไฮ้ตากมาฮา
ตาก)

คำแปล

เมื่อใจบริสุทธิ์แล้วจึงเรียกว่าขมา
กรรม

คือขออนอบน้อมนมัสการพระพุทธเจ้า
พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า ขอขมา
เป็นประธานในการพระราชพิธี ซึ่ง
พระวิญญูญาณหรือวิญญูญาณได้ ขมา
กรรมโดยบริสุทธิ์จนกาลนี้ด้วย

เมื่อสวดขอขมากรรมเสร็จแล้วพระสงฆ์ทั้งหลายจึงนำพระวิญญูญาณ
ไปณใต้พระภูมิเจ้าที่ ประกาศว่าดังนี้

คำประกาศ

(เก่งดินวันหลก เหยียนเจื่องมินอิ
ซอหยา หยอเลิมค้ายเท่ง เกียยาย
เคียค้ายเท่ง เจียวยเคียบไหนย
พ้อหยอผุกยฮอง เท่งโฮ่นไต้วเจบ)

คำแปล

ขอประกาศแก่พระภูมิเจ้าที่ จง
เป็นทีพยานในการพระราชพิธีแลพิธี
นี้ ขออุทิศเครื่องภาชนะใช้สอย
ต่าง ๆ ถวายแด่ให้ท่านที่ล่วงลับไป
ยังปรโลกแล้วนั้น คงมีแจ้งรายสิ่ง
ของต่าง ๆ ที่อุทิศถวายพระวิญญูญาณ
แลวิญญูณนั้นแล้ว

เมื่อประกาศจบแล้ว ให้เจ้าภาพเผาศรีของภาชนะต่าง ๆ การที่
เผานี้ตามทางโลกว่าได้รับคงตกกล่าวมาข้างต้นนั้นแล้ว ถ้าว่าตามธรรมก็

เป็นปัญหาสำหรับพิจารณา คือเวลาก่อนที่จะเผาเครื่องกระตายนั้น
 คณะพระสงฆ์ทั้งหลายเกรงเวียนเครื่องกระต่ายสามรอบ แล้วภาวนา
 พระธรรมว่า (โยเทองโขโควโยหงา) คืออนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ซึ่ง
 เวียนสามรอบนั้นเป็นอุปคณาธรรมว่าสามภพ แปลว่าบุคคลซึ่งอยู่ใน
 สามภพนั้นจักไม่ข้ามพ้นจากอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา แล้วก็ย่อย้วยดับ
 ไปเหมือนเครื่องที่เผาไหม้

จบพิธีเผาเครื่องกระต่าย

พิธีทำนองเทกที่กล่าวมานี้กล่าวโดยลำดับการที่ทำ คำประกาศ
 แลคำสวดไม่คงที่ ที่มเวลาน้อยก็รวบรัดก็สวดโดยสังเขป ต่อมี
 เวลามากจึงจะทำได้เต็มที่ สิ่งของที่เผาพร้อมก็คำประกาศคำสวดก็
 เหมือนกัน ถ้าวารโตมีของพร้อมก็เผาไป ถ้าไม่มีก็สมมติเผาแต่
 กระต่ายเงินกระต่ายทอง

ว่าด้วยรายการแลเครื่องใช้ในพิธีทำงเต็ก

การทำงเต็กเมื่อครบกำหนด ๗ วันนั้น ต้องมีคณะพระสงฆ์
อย่างน้อย ๕ รูป อย่างมาก ๒๕ รูป พิธีจะเริ่มต้นต้องประกาศเทศา
วัยพระคัมภีร์จอเทียน หรือคัมภีร์นามเต้าขี้เต้า เมื่อประกาศเทศา
แล้วจึงประชุมคณะพระสงฆ์ อาราธนาพระรัตนตรัยด้วยคัมภีร์ตามยาว
แล้วเจริญวิญญูณด้วยคาถาอาภัยคำเล็ก เมื่อเจริญวิญญูณแล้วเริ่ม
สวดมนต์ตามพิธี ส่วนเครื่องกระต่ายจำเ็นต้องมี คือ ๑ วิญญูณ
๒ มีรูปทุตขี้ม้า ชั่นก สำหรับที่จะได้นำข้าวไปส่งแก่ผู้ที่ล่องลပ်ไปแล้ว
ส่วนใบประกาศต้องมีดังนี้ คือ ๑ ประกาศชุมนุมเทพคา ๒ ประกาศ
สวดมนต์ ๓ ประกาศเจริญวิญญูณ ๔ ประกาศถวายเข้าพระ ๕ ประกาศ
สังเวเผยเภาเครื่องกระต่าย

ส่วนการเตรียมสถานที่ ๆ ทำพิธี คือจำเ็นต้องมีฉากพระรูปต่าง ๆ
คือ ๑ รูปพระพุทธรเจ้า ๒ รูปพระสาวริบุตร ๓ รูปพระโมคคัลลาน ๔ รูป
พระมหากัสสป ๕ รูปพระอานนท์ ๖ รูปพระมาลัย ๗ รูปยมบาล ซึ่ง
มีอยู่ ๓๐ รูป คือสัปดาหะที่ ๑ แขนงรูปคังขวางเยือง สัปดาหะที่ ๒ รูป
เซอยางเยือง สัปดาหะที่ ๓ รูปคังเตเยือง สัปดาหะที่ ๔ รูปหงกวางเยือง
สัปดาหะที่ ๕ รูปเยียมลาเยือง สัปดาหะที่ ๖ รูปเยียนทันเยือง สัปดาหะ
ที่ ๗ รูปเทียเซ็งเยือง สัปดาหะที่ ๘ รูปอินคังเยือง สัปดาหะที่ ๙ รูป

โถงเลี้ยง สัปดาหะที่ ๓๐ รูปเจียนลนเยียง แต่เมื่อจะทำพิธีครบ ๑๐๐ วัน
 ต้องแขวนรูปมณฑลครบทั้ง ๓๐ รูป
 ส่วนโตะที่จะตั้ง คือต้องตั้งโตะเครื่องสักการบูชา ๔ โตะ คือโตะ
 พระพุทธเจ้า ๑ โตะพระมาลัยเถรเจ้า ๑ โตะยมบาล ๑ โตะท้าวมหา
 ชัมพู ๑

จบตำราทำพิธีงเต็ก

ว่าด้วยพิธีทำงเต็กครบ ๕๐ วัน

ทำงเต็กเมื่อครบกำหนด ๕๐ วันนั้น ต้องมีคณะพระสงฆ์อย่าง
 น้อย ๘ รูป อย่างมาก ๕๑ รูป โตะหนึ่งจะมีพระ ๒ รูปหรือ ๓ รูปก็ได้
 แต่พิธีเคาะระฆัง พิธีขึงประกาศ พิธีข้ามสะพาน พิธีลอยกระทง แลพิธี
 ทิ้งกระจาด เพิ่มเติมขึ้นจากพิธีครบ ๗ วัน นอกจากนั้นต้องเตรียมเหมือน
 อย่างที่กล่าวมาแล้วในพิธีทำงเต็กครบ ๗ วัน

ว่าด้วยพิธีทำงเต็กครบ ๑๐๐ วัน

การเตรียมทำพิธีงเต็กครบ ๑๐๐ วัน มีพิธีแลทำอย่างเดียวกับ
 กันกับเมื่อครบกำหนด ๕๐ วัน

ส่วนการทำญทั้งผ้าขาว (หรือทั้งทูกซ์) จะกระทำพิธีและ
 เตรียมการอย่างใดก็ได้ ไม่กำหนดแล้วแต่กำลังพาหนะของเจ้าภาพ
 ที่จะได้ แต่โดยมากมักทำใหญ่โตกว่าครั้งใดๆ หมก

คำไตรสรณคมน์

เต็ก^๕ชิน^๕ถ่อ^๕กวือ^๕เพ็ก^๕ เต็ง^๕ชิน^๕ถ่อ^๕กวือ^๕
 อ^๕พิ^๕ เต็ง^๕ชิน^๕ถ่อ^๕กวือ^๕ตัง^๕ ต่าย^๕เต็ง^๕
 ชิน^๕ถ่อ^๕กวือ^๕เพ็ก^๕คา^๕ ต่าย^๕เต็ง^๕ชิน^๕ถ่อ^๕กวือ^๕
 อ^๕คา^๕ค^๕หม่า^๕ ต่าย^๕เต็ง^๕ชิน^๕ถ่อ^๕กวือ^๕ตัง^๕ย้า^๕
 ตาม^๕เต็ง^๕ชิน^๕ถ่อ^๕กวือ^๕เพ็ก^๕ค้าย่า^๕กั้น^๕ ตาม^๕
 เต็ก^๕ชิน^๕ถ่อ^๕กวือ^๕อ^๕คา^๕ค^๕หม่า^๕ย้า^๕กั้น^๕ ตาม^๕
 เต็ง^๕ชิน^๕ถ่อ^๕กวือ^๕ตัง^๕ย้า^๕ย้า^๕กั้น^๕

คำให้ศีล

ยึก^๕เวีย^๕ก^๕เข็ก^๕ซำ^๕กั้น^๕ ถ^๕เพ็ก^๕เก็^๕ม^๕
 ย้าย^๕ หยอ^๕นง^๕เฝอ^๕ง^๕กร^๕ ต่าย^๕เวีย^๕ก^๕
 เข็ก^๕ไท^๕ว่^๕ถ้าว^๕ ถ^๕เพ็ก^๕เก็^๕ม^๕ย้าย^๕ หยอ^๕

คำแปล

ร่าง^๕กาย^๕แล^๕ชวิ^๕ต^๕น^๕ถ^๕ง^๕พระ^๕พ^๕ท^๕ธ^๕แล^๕ว^๕
 ช^๕ง^๕เป^๕น^๕ท^๕พ^๕ง^๕ ร่าง^๕กาย^๕แล^๕ชวิ^๕ต^๕น^๕ถ^๕ง^๕
 พระ^๕ธ^๕ร^๕ร^๕ม^๕แล^๕ว^๕ช^๕ง^๕เป^๕น^๕ท^๕พ^๕ง^๕ ร่าง^๕กาย^๕
 แล^๕ชวิ^๕ต^๕น^๕ถ^๕ง^๕พระ^๕ส^๕ง^๕ฆ^๕ม^๕แล^๕ว^๕ช^๕ง^๕เป^๕น^๕ท^๕
 พ^๕ง^๕

๒ ร่าง^๕กาย^๕แล^๕ชวิ^๕ต^๕น^๕ถ^๕ง^๕พระ^๕พ^๕ท^๕ธ^๕แล^๕ว^๕
 ช^๕ง^๕เป^๕น^๕ท^๕พ^๕ง^๕ ๒ ร่าง^๕กาย^๕แล^๕ชวิ^๕ต^๕น^๕
 ถ^๕ง^๕พระ^๕ธ^๕ร^๕ร^๕ม^๕แล^๕ว^๕ช^๕ง^๕เป^๕น^๕ท^๕พ^๕ง^๕ ๒ ร่าง^๕
 กาย^๕แล^๕ชวิ^๕ต^๕น^๕ถ^๕ง^๕พระ^๕ส^๕ง^๕ฆ^๕ม^๕แล^๕ว^๕ช^๕ง^๕
 เป^๕น^๕ท^๕พ^๕ง^๕

๓ ร่าง^๕กาย^๕แล^๕ชวิ^๕ต^๕น^๕ถ^๕ง^๕พระ^๕พ^๕ท^๕ธ^๕แล^๕ว^๕
 ช^๕ง^๕เป^๕น^๕ท^๕พ^๕ง^๕จ^๕น^๕ถ^๕ง^๕ท^๕ส^๕ค^๕ ๓ ร่าง^๕กาย^๕
 แล^๕ชวิ^๕ต^๕น^๕ถ^๕ง^๕พระ^๕ธ^๕ร^๕ร^๕ม^๕แล^๕ว^๕ช^๕ง^๕เป^๕น^๕ท^๕
 พ^๕ง^๕จ^๕น^๕ถ^๕ง^๕ท^๕ส^๕ค^๕ ๓ ร่าง^๕กาย^๕แล^๕ชวิ^๕ต^๕
 น^๕ถ^๕ง^๕พระ^๕ส^๕ง^๕ฆ^๕ม^๕แล^๕ว^๕ช^๕ง^๕เป^๕น^๕ท^๕พ^๕ง^๕จ^๕น^๕ถ^๕ง^๕
 ท^๕ส^๕ค^๕

คำแปล

พ^๕ท^๕ธ^๕ข^๕ย^๕ญ^๕ต^๕ข^๕๑ ห้าม^๕ไม^๕ให้^๕ฆ^๕า^๕ส^๕ว^๕
 เจ้า^๕ง^๕ร^๕ก^๕ษา^๕ไว้^๕ พ^๕ท^๕ธ^๕ข^๕ย^๕ญ^๕ต^๕ข^๕๒ ห้าม^๕
 ไม^๕ให้^๕ฆ^๕ก^๕ล^๕ก^๕ เจ้า^๕ง^๕ร^๕ก^๕ษา^๕ไว้^๕ พ^๕ท^๕ธ^๕

คำให้ศีล

นงเฌองกริ ตามเวียกเข็กตำเข็ม
 ถ้เพิกเก็มย่ายหยอนงเฌองกริ ต่อ
 เวียกเข็กหยั่งหงอ ถ้เพิกเก็มย่าย
 หยอนงเฌองกริ หงเวียกเข็กออม
 ถ้ว ถ้เพิกเก็มย่ายหยอนงเฌองกริ

คำบอกอานิสงส์ศีล

ทางกริหยังย่ายเข็กคำตามไต้ เตียง
 ทั้นเหล่ยซันจ้ไบน หมากชค้ออต่อ
 จค้อหยเคียนตรักว่า จค้อหยไช้ว
 อียวเฌองหั้น

คำถวายผ้ากฐิน

หิงกิมึงคั้ง คดอตามอ เต็งกง
 หยอติ่งย่ายาหยิวพยัค ตามเขี่ยน

คำแปล

บัญญัติข้อ ๓ ห้ามไม่ให้กระทำผิด
 ในกาม เจ้าจงรักษาไว้ พุทธ
 บัญญัติข้อ ๔ ห้ามไม่ให้กล่าวเท็จ
 เจ้าจงรักษาไว้ พุทธบัญญัติข้อ ๕
 ห้ามไม่ให้เสพสรา เจ้าจงรักษาไว้

คำแปล

การรักษาศีล ๕ นั้นแลไม่ต้องไปสั
 ชาติทั้งสาม คือไม่ตกอเวจี ไม่ไป
 เกิดเป็นเปรต ไม่ไปเกิดเป็นสัตว์
 เดียวรณ ผู้ที่ได้เป็นเทพดาแล
 ได้ถึงแก่การสำเร็จนั้น ก็เพราะ
 ศีล ๕ นี้เป็นต้น ส่วนที่ได้ทำผิด
 แต่หันหลังทลวงแล้วมาจนคนเมอ
 รัสแล้วจงกลเสีย แทนต่อไปภาย
 ภาคน้ำจระกระทำตามพุทธบัญญัติ
 นี้เถิด

คำแปล

บคนข้าพเจ้าทั้งหลาย ยกเอาผ้าสาม
 ควนมาน้อมถวายแด่นาเคนทรเถร
 เพื่อเป็นผ้าครองสิกขาบท (ว่า
 สามครั้ง)

คำประกาศสงฆ์

[illegible]

คำแปล

ท่านผู้มีธรรมอันประเสริฐ^๑ ส่งบคอย
ฟัง ด้วยบัณฑิตพิทยลอบตาม
น้ำฝนมา อยู่ที่หน้าฐานพระประธาน
ในวัดนี้ ผ้าทิพย์นี้มิใช่จะใคร่แก่ผู้ใด
สงฆ์ทั้งหลายในวัดนี้ปฏิบัติธรรม
อันประเสริฐ ย่อมมีส่วนใดผ้าทิพย์
ด้วยกันแล แต่ผ้าทิพย์นี้ควรใคร่แก่ผู้
ปฏิบัติอย่างอกุญฐ^๒ มีธรรมอัน
หนักแน่นไม่บกพร่อง จึงสมควร
ครองผ้าสามตัว^๓ หรือในหมู่สงฆ์^๔
นี้มีสงฆ์รูปใดปฏิบัติอย่างอกุญฐ^๕ มี
ธรรมอันหนักแน่น ก็ควรครองผ้า
สามตัวเห็นมีแต่สงฆ์รูปนั้น ซึ่งอยู่
ในหมู่สงฆ์ทั้งหลาย ฉะนั้นเป็นผู้มี
ธรรมอันประเสริฐ ควรรับผ้า
ครองได้ใหม่ (ถาม ๓ ครั้ง)
อาตมะได้ถามสงฆ์ทั้งหลาย ๓ ครั้ง
แล้ว ไม่มีสงฆ์รูปใดจะรับเอาผ้า
ไว้จึงนั่งอยู่ โดยอาตมะเป็นสงฆ์
ผู้ใหญ่ในหมู่สงฆ์นี้จริง แต่มีสติ

คำประกาศสงฆ์

คำตอบสงฆ์

ค่ายคักตังคันทัน โง่เยยคหฺวโง
 เพ่งเบย่น ถ้อยเทย่นอหฺยา เคอ
 หยอกรกรเกรองหลาวพ้อ ห่าหฺยา
 เกรองหลาวกตักต้างทวนกริเหว
 คตงพลอเทย่นอ หงากิมยฺกเคอ
 เทย่นอกนเผอ คางหวกรท่ายงยอ
 ห่าค่ายหฺยงเหยอกคิมคฺมหฺยา ถิน
 กากากาเกนยมอายคา

ค่ายจํคัมเหนยม อายคา

คำแปล

ขัณฺณนํอัยคฺคณฺณมกัณฺณนํ ไม่สม
 ควรวัยครองผาน ขออาราธนา
 อาจารย์ทั้งสองช่วยพิจารณาผ้าทิพย์
 นควยแล

คำแปล

ท่านผู้มีธรรมอันประเสริฐสงขคอย
 พึง อาตมะขอแสดงว่า ผ้าทิพย์
 ควรได้แก่ท่านสมภารผู้มีอายุด้วย
 เหตุใดแล เหตุด้วยท่านผู้มีอายุ
 น มีสติปัญญาพร้อมแลมีคุณธรรม
 บริบูรณ์ จึงเห็นสมควรครองผ้า
 ทิพย์ได้ อาตมะจะนำผ้าทิพย์
 น้อมถวายในขัน แต่ยังไม่ทราบว่า
 สงฆ์ทั้งหลายจะเห็นชอบด้วยหรือไม่
 ถ้าหากว่าสงฆ์ทั้งหลาย เห็นชอบ
 พร้อมกันแล้ว ขอให้ว่า “อายิกา”
 ขันพร้อมกัน

สงฆ์ทั้งหลายพร้อมกันว่า “อายิกา” (อายิกา คำจีนอ่านว่า
 “อามิทะ” เป็นภาษามัธยมประเทศ เป็นนามพระพุทธรเจ้าองค์หนึ่ง
 สงฆ์ญวนนิกายหรือสงฆ์จีนนิกายหมายความว่าตั้งสงฆ์สยามว่า “สาธุ”

เข้าใจว่าไม่ตรงกับความจริง เพราะในบาลีที่หนึ่งสืบล่าภาษาจีนในหอ
พระสมุด ฯ ที่มีหนังสือโรมันเป็นภาษาสันสกฤตประกอบหนังสือจีน
“อามัตะ” ๓ ตัวนั้นว่า “อามิตาภะวหะ” ดังนี้ ซึ่งเป็นนามพระ
พุทธเจ้าองค์หนึ่ง)

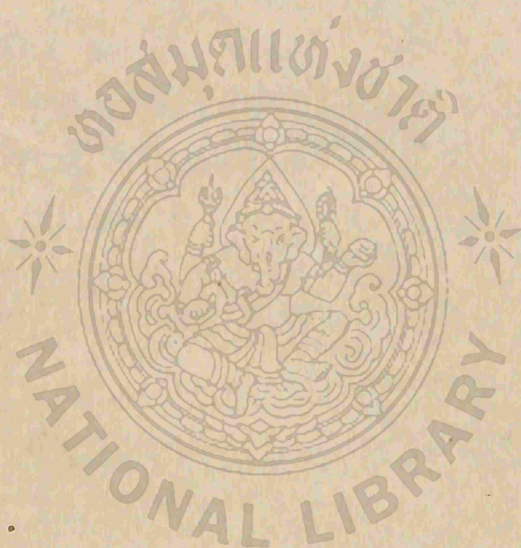
คำอธิบาย

อุมเต็กย่ำยาคาย่าชา อุมตุ๋ยาคุ๋ยา
ชา อุมมาฮากายาชาตวาทะเคเตคา
ย่ำชา

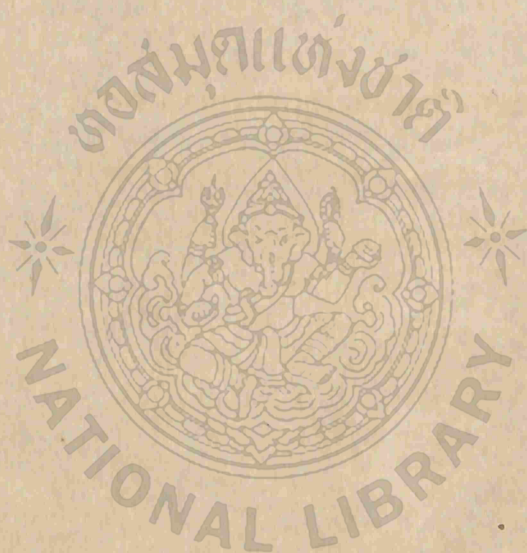
คำแปล

ผ้านุ่งห่มแล้ว อาตมะรับครอง
ในขันธ์เพื่อกระทำกิจสมาธิ ต่อไป
ถึงชาติใดๆ ก็ไม่ทิ้งผ้านุ่งห่ม ผ่า
นุ่งห่มแล้ว อาตมะรับครองใน
ขันธ์เพื่อกระทำกิจสมาธิ ต่อไปถึง
ชาติใดๆ ขอให้ผ้านุ่งห่มนี้ครอง
เสมอ ผ้านุ่งห่มแล้ว อาตมะ
ครองรักษาไว้ตามพุทธบัญญัติ เพื่อ
กระทำกิจสมาธิ จะได้แนะนำสัตว์
ทั้งหลายให้พ้นจากความหลง

เมื่อจบคำอุปโลกครองผ้าแล้วก็มีบาลีพจน์โมทนาตามธรรมเนียม

พิมพ์ที่โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

ตำบลถนนราชบพิธ จังหวัดพระนคร

วันที่ ๒ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๘

NATIONAL LIBRARY

